

புதிய உலகம்

பங்குனி
சித்திரை
1986

சமத்துவம் புரக்கும் உலகத்தைச் சமைப்போம்

பத்தாவது ஆண்டு

மலர் 55

பங்குனி—சித்திரை 1986

ஆசிரியர் :

இ. ஜே. அருமைநாயகம்

வெளியீடு—விநியோகம் :

பிரான்சில் டானியல்

தொடர்பு :

'புதிய உலகம்'

தொடர்புகம்

657, மருத்துவமனை வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

'PUTHIYA ULAKAM'

THODARPAHAM

657, Hospital Road

JAFFNA.

தொலைபேசி : 23798

விலை ரூபா 2-50

சந்தா, ஆண்டுக்கு 15/-

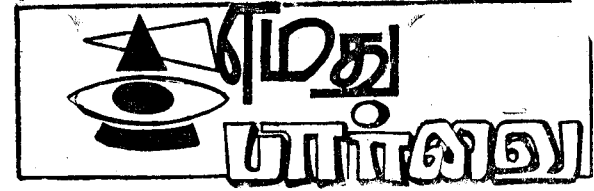
சுடர் வரிசை

பக்கம்

எமது பார்வை	...	1
அஞ்சலித்தேன்	...	4
கருத்து மோதல்	...	5
இலங்கைத் தமிழர்		
வெளிநாடுகளில்	...	8
கொழுக்கொம்பு	...	10
சரிதான்	...	16
சாதியைத் தீயிலே		
போட்டா	...	17
புதுமைப்பெண்	...	18
சீதனக் கொடுமையும்		
தமிழரும்	...	20
தமிழரும் சாதியும்	...	25
நாளை எழுதுவோம்	...	28
கல்ஹின்னை எம். எச். எம்		
ஹலீம்தின்	...	29
மறை இயல்	...	31
வண. தனிநாயக அடிகள்...	...	35
திரைகடல் ஓடியும்	...	37
இனப்பற்று நம்மைத்	...	39
யாதும் ஊரே		
யாவரும் கேளிர்	...	41
இப்படியும் நடந்தது	...	43
குறுக்கெழுத்துப்		
போட்டி	...	45
உங்கள்பார்வை	...	47
புதுமைப் பதில்	...	49

படைப்புக்களுக்குப் பொறுப்பு படைத்தவர்களே;

கருத்துக்களுக்கு உரியவர்கள் உரைத்தவர்களே - ஆர்.
(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)

புனித இயக்கங்களும் புனிதமற்ற செயல்களும்

இன்று தமிழ்ப்போராளிகள் மலிந்து இருப்பதற்குப் பல அரசியல் காரணிகள் இருந்தபோதிலும் அவற்றுள் முக்கியமான ஒன்று அரசபடைகளின் கெடுபிடியாகும். ஒரு குட்டிமணி இறந்ததால் ஆயிரம் குட்டிமணிகள் உதித்தார்கள். நாலாம் மாடியும், வேறு பல வதைமுகாம்களும் போராளிகள் பலருக்கு வித்திட்டன. இதேபோல, இன்று புனித இயக்கங்களின் பெயரால் நடைபெறும் புனிதமற்ற செயல்களால், பல்வேறு விதத்திலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், இனிவரும் காலத்தில் ஒரு பேரணியாகத் திரள்வார்கள் என்பதை யாரும் மறக்கவும் கூடாது, மறுக்கவும் முடியாது. ஏனெனில் சிறியோர் முதல் பெரியோர்வரை பலவாறுகப் பலரும் இத்தகையோருடைய செயல்களினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சமுத்திரத்திலுள்ள பாரிய பனிக்கட்டியின் சிறிய நுனிப்பாகம் மட்டும் வெளியில் தெரிவதுபோல அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடைபெறும் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்கள் அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டியவண்ணம் இருக்கின்றன. அமைதியாகத் தோற்றமளிக்கும் எரிமலை எப்போ வெடிக்கும் என்று எவருக்குத் தெரியாது.

பொதுமக்களின் உடைமைகள் குறையாடப்படுவது, ஊர்வலத்திற் பங்குபற்றிய பொதுமக்கள் சுடப்படுவது, பேச்சுச் சுதந்திரம் மறுக்கப்படுவது, பொருளுதவி செய்யவில்லை என்பதற்காக ஆள்கள் கடத்தப்படுவது, யுத்த வேளையிலும் பாதுகாக்கப்படுகின்ற வைத்தியசாலைகளில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் பொதுமக்கள் உயிர் பறிக்கப்படுவது, அநியாயமான மின்கம்பத் தண்டனைகள் தரப்படுவதுமூலம் பாதிக்கப்பட்டோர் தொகை பெருகிக்கொண்டே வருகின்றது.

பல்வேறு அரசியல் தாக்கங்களை அவர்கள் எதிர்கொண்ட போதிலும் இந்தத் தாக்குதல்களுக்கு முகங்கொடுக்கமுடியாது

தவிக்கின்றார்கள். அவர்கள் அதனை எதிர்த்துப் போராடாதது பயத்தினாலோ, கோழைத்தனத்தினாலோ அன்று. தாம் தமது இனத்துக்குத் துரோகம் செய்யக்கூடாது என்ற ஒரே காரணத்தினாலேயே வாய்ப்பேசா மௌனிகளாக அனைத்தையும் தாங்கிக் கொள்கிறார்கள்.

பிறர் தமது உடைமைகளைப் பறிகொடுத்து நிற்கையிலே “அவர்களுக்கு அப்படித்தான் நடக்கவேண்டும்” என்றவர்கள் தமக்கும் அதே கதி வந்தவுடன் துடிக்கின்றனர். இன்று ஏன் என்று கேட்கமுடியாது தவிப்பவர்கள் தாமும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் இவர்களது வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்துவிட்டார்கள் என வேதனைப்படுகின்றனர். சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, மதிக் கப்பட்ட பெரியவர்கள்கூட அவமதிக்கப்பட்டு, அதிர்ச்சியுட்டும் வகையில் துப்பாக்கிக்கு இரையாக்கப்படும்போது, “வளர்த்த கடாமார்பில் பாய்ந்ததடா” என ஏங்கி நிற்கின்றனர்.

அரசுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளும் தாக்குதல்களுக்குப் பதில் தாக்குதலாக அப்பாவிப் பொதுமக்கள் உயிர்கள் பறிக்கப்படுகின்றன. உடைமைகள் குறையாடப்படுகின்றன, குண்டுகளால் தகர்க் கப்படுகின்றன, எரிக்கப்படுகின்றன. அவ்வேளையிலும் நெஞ்சம் பிளந்திடும் அளவுக்கு வேதனையுற்றபோதிலும் அவற்றையும் தாங் கிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள்.

சிறுபான்மைப் பொதுமக்களுக்கு எதிராகப் பெரும்பான்மையினர் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளும் இத்தனை அநியாயங்களும் நடந்தபோதும் அரசுவிசாரணைகளோ, விளக்கங்களோ, நடைபெறுவதில்லை. கவலை தெரிவிப்பாரில்லை. நஷ்டஈடும் கொடுப்பதில்லை. பெரும்பான்மை இனத்தவர்களும் இதனையிட்டு அனுதாபப்படுவதில்லை. ஏன்? வெளிநாட்டவர்கள் பலர்கூட இதனைப் பெரிதுபடுத்துவதில்லை. காரணம் நம்மவர்கள் போராளிகளிடம் கொண்டிருக்கும் பற்றுதல், மரியாதை, உறவு. அவர்கள் எம்மவர்கள் எமது வேதனையில் விளைந்த முத்துக்கள், தியாகிகள் பலர் சிந்திய இரத்தத்திற் பூத்த மலர்கள் என்ற ஸ்தானத்தில் இருக்கிறார்கள்.

அணிவகுப்பு மரியாதைகளில்மட்டும் தங்கள் முகத்தைக் காட்டி, மற்ற வேளைகளில் யார் எவர் என்று தெரியாதிருந்த முப்படைத் தளபதிகளும் படைவீரரும் தற்போது விசேட மரியாதைகளும், பட்டங்களும், ஊதிய அதிகரிப்பும் பெற்று மக்கள் மத்தியில் மதிப்புக்குரியவர்களாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் தேவை

அதிகரித்திருப்பதாலும் அதிலிருந்து விலகுவோர் தொகையும் மடிவோர் தொகையும் பெருகி இருப்பதாலும் இந்த ஒரு நிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதேபோலவே அரசுகெடுபிடிகள் தமிழ் மக்களை அழித்துவிடத் திட்டம் தீட்டிச் செயற்பட்டுவரும் இக்கால கட்டத்தில் நமது இளைஞர்களின் செயல்கள் தாம் தமிழினம் தன் தனித்துவத்தைப் பேணிக்காக்க உதவும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்களை ‘புனித இயக்கங்கள்’ எனப்பெயரிட்டுக் கௌரவிப்பதில் மக்கள் பெருமை கொள்கிறார்கள்.

தம் உடைமைகள் குறையாடப்படும்தோறும், உறவினர் கடத்திச் செல்லப்படும்போதும் மீட்டுக்கொள்ள மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் “புனித இயக்கங்களே மீட்டுத்தாருங்கள்” என்ற வேண்டுகோள் விடுத்து, ஆடுகிற மாட்டை ஆடிக்கறந்து பாடுகிற மாட்டைப் பாடிக்கறக்கும் மதிநுட்பமும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

‘உறவு உறவென்றாலும், பறியிலே கை போடாதே’ என்று தமிழ் மகன, தான், தனது என்று வருமபோது அதில் பிறர் பங்கு போட விரும்பமாட்டான். மானம், மரியாதையை இழக்க விரும்ப மாட்டான். பலாத்காரத்தாலும் ஆயுத பலத்தாலும் மேற்கொள்ளப்படும் ஆக்கிரமிப்பு நிகழ்வுகள் ஆப்பொழுது நயமவரால் துணிகரமாக மேற்கொள்ளப்படுகிறதைக் கண்டுகொள்ளும் நிலையில் அவற்றைத் தூக்கி எறியத் துணிந்திடுவான்.

அனைத்திலும் கேவலமாக பல இடங்களில் நடக்கின்ற அத்துமீறல்கள் வளிவராது ஆயுதமுனையில் தடுக்கப்படுகின்றன. பத்திரிகையாளர்கள் இவற்றைப் பிரசுரிக்கத் தயங்குகின்றனர். உண்மைகளை மூடிமறைக்கப் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இத்தகைய புனிதமற்ற செயல்கள் புனித பாதைக்கு ஒவ்வாதவை. இவ்வாறு சீரற்ற தலைமுறைகள் உருவாகி வளர்ச்சியுற்றால் எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை இழப்போர் தொகை பெருகிக் கொண்டே செல்லும். வெள்ளம் வருமுன் அணை கட்டவேண்டும்.

இ. ஜே. அருமைநாயகம்

அஞ்சலித்தேன்

பொன்னும் பொருளும் போகமும் விரும்பேன்
புகழும் பதவியும் பொருட்படுத்தேன்யான்

அலைகடற் குமுறல் சுழல்காற் றிரைச்சல்
நிலைகொள்ளாத நெஞ்சந் தந்தருள்

எரிமலைக் குழம்பாய்ப் பொங்கிப் புரண்டு
கருகும் பொருமைக் கனலைத் தணித்திடு

அச்சம் கலக்கம் ஆணவம் மயக்கும்
இச்சைகள் படரா இதயப் பலங்கொடு

பழியும் பாவமும் அரித்துயிர் மாய்க்கும்
அழிவின் சின்னமாய் ஆக்கி விடாதே

நிலவின் ஓளியிற் குளிர்ச்சித் தென்றலை
உலகம் அணைத்து உறங்கும் அமைதி

மலரின் பரிமளம் மதுரச் செந்தேன்
இலகும் அழகு என்னுளம் நிறைக

அன்பின் மலர்ச்சி அருளின் மகிழ்ச்சி
நின்பால் இரந்தேன் என்மேல் இரங்கு

பரிசுக் கட்டுரை

கருத்து மோதல்

இலங்கைத் தமிழர் வெளிநாடுகளில் தஞ்சம்புகுவதால்
அவர்களது தமிழ்க் கலாசாரம் அழிந்துவிடும்.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி யின் கூற்றுப்படி “காலத்தைப் பிரதிபலிப்பதற்கு மட்டுமன்று, காலத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்கும் இலக்கியம் அத்தியாவசியமானது.” மேம்பாடான மனிதத்துவத்தில் கலை, கலாசாரம் என்பது இன்றியமையாதது. ஆத்மார்த்தமாக அனுபவித்து ஆத்மார்த்தமாகப் பகிரும் போது பாரம்பரியப் பண்பாடுகள் மிளிருகின்றன. வளைந்து, நெளிந்து தன்னைத்தானே தப்புவித்துக் கொண்டு ஓர் இலக்கை நோக்கிப் போகாத விலாங்கு மீனை, குறிக் கோளற்ற சமுதாயத்திற்கு ஒப்பிடலாம். படிப்படியாக ஏறி உச்சியை அடைந்த தொன்மையான இலக்கிய வரலாறு கண்டவர் எம் தமிழர். எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தில் வேற்று நாடுகளில் வாழும் எம் இளைஞர்களில் கலாசாரப்பண்புகளைத் தேடுவோமா

கில் மேற்கூறிய படிகளில் அடிப்படிக்களிலேயே அவர்கள் நிற்பதை நாம் காணுகிறோம். யதார்த்த வாழ்க்கையிலும் இலட்சியப் பிடிப்பு ஏற்படுத்தத் தமிழர் தம் கலைகள் உறுதியான, வலுவான ஆதார, காரணங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. இன்று தமிழர் வாழும் நாடுகளான சிங்கப்

திருமதி. பி. பிரான்சீஸ்
509. கடற்கரை வீதி,
பாஷையூர்.
யாழ்ப்பாணம்

பூர், மலேஷியா, இந்தோனேஷியா, மொறீசியஸ்தீவு, இறியூனியன் தீவுகள், தென்னாபிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் உள்ளவர்கள் பெயருக்குத்தான் தமிழர்களே யொழிய, தமிழ் பேசுத்தெரியாத தமிழர்கள். இத்தமிழர்கள் ஆளு

மையான தமது தனித்துவத்தை இழந்துவிட்ட காரணம் இவர்களின் மூதாதையினர் பொருள் தேடிச் சென்று அக்காடுகளில் கம் கலாசாரப் பெருமைகளைக் கைநெகிழ்விட்டமையே.

திரவியம் தேடும் காரணத்தால் தமிழன் உலகமெங்கணும் பாங்குது இன்று கேள்வியுள்ளது. அன்று தொட்டே தமிழர்களில் விவியிருந்தது. ஆனால் இங்கெல்லாம் கலாசாரச்சிதைவு கொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. சமூகப்பாரம் காக்கும் வச்சிக்குதரண்களாகிய நம் இளைஞர்கள் பிறநாடுகளில் தமது கலாசார உணர்வுகளைப் புகழ்ப்பதைக் குறிக்கின்ற மூடிவிட்டு வெற்று ஹடங்களாக நடமாடுவது அங்கு நிலவும் சூழல் அடிமைத்தனத்திற்குத் தக்க சான்றாகும். இன்று இந்தத் தார்மிக அரசின் நெருக்கடியான தார்மிகங்களுக்கப் பயந்து அந்நிய தேசங்களில் கஞ்சம் புகம் நம் இளைஞர்களுக்குக் கலைகளில் எண்ணம் ஏது? நாட்டம் ஏது? அக்கிகளாகப் புகுந்தவர்களுக்கு ஆக்கம் படைக்க நோமேது? காலமேது? இவர்கள் அனைவரும் கிரந்தாமாக அந்நாடுகளில் தங்கிவிட்டு எண்ணத்துடன் சென்றவர்களல்லர். ஆகவே, கிடைக்கும் ஒவ்வொரு கணத்தையும் பொன்னாக மாற்ற கிடைத்த வேலைகள் செய்து திரவியம் தேடுகிறார்கள். கலைகளில் நாட்டமுள்ளவனும் தன் ஆவல்களைக் கருக்கிப் பொருள் தேட

முற்படுகிறான். சிங்கள ஆதிக்கம் சுயமாகவே தமிழ்மக்கள் மீது ஒரு கலாசார தூக்கி எறிவைப் பிரயோகிக்கின்றது ஆக நம் இளைஞர்களில் பாரம்பரியப் பண்புகளை மழுங்கடிக்க இந்த உன்மத்தம் பிடிக்க அரசே முயற்சித் தல் மறைமுக காரணியாகச் செயற்படுகிறது.

கலை என்பது வெறும் பொழுதுபோக்கன்று. உள்ளார்ந்த அர்க்கத்தைப் புரிந்து மனப்பக்குவங்களைப் பண்படுத்தும் ஒர் அக்கபூர்வ சுருவியாகும். வெளிநாடுகளில் வேலைபுரியும் எம் இளைஞர்கள் சூழ்நிலைகளின் தாக்க அமக்கங்களிற்கு அட்பட்ட காரணத்தால் இவர்களின் நடை, உடை, பாவனைகளில் காராள மாற்றங்கள் எற்படுகின்றன. நம் மண்ணின் பிறப்பு வளர்ப்புக்களில் உருவாகும் தூயவடிவங்கள் சடுதியில் எற்பட்ட நடை, உடை, பாவனைகளின் வேறுபாடுகளால் பண்பாடுகளைத் துச்சமாக்குகின்றன. மேலும் இவர்கள் ஈடுபட்டுவரும் பாதைவஸ்துக் கடத்தலும், ஆட்பர பொருள்களின் நுகர்வும், ஆட்பர வாழ்க்கையும் தமிழர் தம் கனித்துவத்தை மங்கிமறையச் செய்கின்றது. பொதுவாகவே மேலைநாடுகளில் நேரத்தோடு போட்டி போட்டு மனிதர் இயந்திரங்களாகவே தொழிற்படுகின்றனர். நேரம் தவறாமையோ என்னவோ இறை வழிபாடு அங்கு குறிப்பிடத்தக்க

அம்சம் அன்று. ஆனால், இங்கே இறைபக்தியே கலைகளிலிருந்து தோன்றியதாக உருவகிக்கிறோம். இறையன்புக்குக் காலநேரம் ஒதுக்குகிறோம். இவ்வாறான இறைவழிபாடினமை அங்குள்ள தமிழர் நம் கலாசாரத்தை மறந்துபோக வலுவான காரணமென்று துணிந்து கூறலாம்.

இன்று பத்திரிகைகள், நாடகங்கள், தெருக்கூத்து, வில்லுப் பாட்டு போன்ற கலைவடிவங்களால் சமகாலப் பிரச்சினைகளை நாம் எமது மண்ணில் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சமுதாயங்களை இணைக்கும் பாலமான கலாசாரத்தை இலக்கியப்பரிமாற்றம் செய்ய நம் இலங்கை அரசையும் தற்போது நம்பமுடியாது. அங்குள்ள கலைநாட்டமுள்ளவர்களின் ஆவல்களுக்கு, வழிவாய்ப்புக்களும் பூஜ்ஜியமாக உள்ளன. இன்றைய அநீதி, அக்கிரம, அட்டுழியங்களை இனங்கண்டுகொள்ளும் சாதனங்களாகச் செய்துகள் அவர்களுக்கு உடனுக்குடன் கிடைத்த போதிலும் அங்கேயும் போராட்டக்காரணிகளான கலாசாரப்பண்புகள் அவர்களிடையே அற்றுப்போவதாகவே இருக்கின்றன. இருக்கும் தொடர்புசாதனங்கள் மூலம் அந்நிய கலாசாரத்தைத்தான் தெரிந்து கொள்கிறான். மேலே குறிப்பிட்ட கலைநாட்டமுடையோருக்குக் கலைபரப்பும் உத்வேகம் இருந்தாலும் அங்குள்ள தொடர்புசாதனங்கள் வழிவகுக்குமா? இவ்வாறான ஆற்றமைகள் ஒன்றுசேர்ந்து அங்கு வாழ் இளைஞர்கள் நம் பாரம்பரிய சிறப்புக்களை மறந்துபோகும்

ஆபத்தான பாதைகளை அமைத்து வருகின்றன.

இலக்கியப்படைப்புக்களின் தோன்றல்கள்தாம் சரித்திர ஆசிரியர்கள் வரலாறு எழுத சான்றாகி அமைந்தன. அதாவது இலக்கியவரலாறே மனிதவரலாறுகளாகப் பரிணமிக்கின்றன. மாறாக இவர்கள் பிறந்த நாட்டை, சொந்த மண்ணின் மகத்துவத்தை இழப்பதற்கு இங்கு கலப்புத்திருமணஞ் செய்து வாழ்க்கையை ஸ்திரப்படுத்துகிறார்கள். மலேஷியா, இந்தோனியா போன்ற நாடுகளில் குடியேறிய தமிழர் ஏனைய இனத்தவருடன் இரண்டறக் கலந்ததால் தம் மரபுவழித்தனித்துவத்தை இன்று இழந்து நிற்பதை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம். கலப்புத்திருமணம் செய்கையில் அவ்வாறு திருமணம் செய்த ஏனைய பாலரது கலாசாரத்தை ஏற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகிறார்கள்.

இத்தகைய மொழிமத மாற்றங்கள் நாளடைவில் நாட்டுப்பற்றையே இழக்கச் செய்கின்றன. நாம் போற்றும் கலை, கலாசாரத்தைத் தூக்கி எறிந்து அத்திவாரமில்லாத புதுச் சமுதாயத்தை உருவாக்க முனைவார்கள். இப்படியாக இன்றோரன்ன காரணங்களால் தமிழர் வெளிநாடுகளில் தஞ்சம்புகுவதால் எங்கள் கலாசாரம் அழிந்துவிடும் என அடித்துக்கூறலாம். விடிவை நோக்கிக் காத்திருக்கும் எம்மை வெளிநாடுகளில் வேலைவாய்ப்புப் பெற்றுள்ள எம் தமிழர் கலாசாரப்பண்புகளால் இணைப்பார்கள் என நம்புவோமாக!

பரிசுக் கட்டுரை

இலங்கைத் தமிழர் வெளிநாடுகளில் தஞ்சம்புகுவதால் அவர்களது தமிழ்க் கலாசாரம் அழிந்து விடாது.

இலங்கையிலிருந்து வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் புகும் தமிழ்மக்களை மூன்று பிரிவினராகக் கொள்ளலாம். இலங்கையிலுள்ள பயங்கர சூழ்நிலைகாரணமாகத் தங்கள் உயிரைக்காப்பாற்ற வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் அடைபவர்கள், இலங்கையின் அரசியல்-பொருளாதார நிலையைப் பயன்படுத்திப் பணம் சம்பாதிக்கச் செல்பவர்கள், நிரந்தரமாக வெளிநாடுகளில் குடியுரிமைபெற்று வாழ்பவர்கள் என்ற வகையில் பிரித்து நோக்கலாம்.

ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்களும் எவ்விதம் முக்கியம் பெறுகின்றனவோ, அதேபோன்று ஒரு மனிதனுக்கு மதப்பற்றும், மொழி - இன - கலாசாரம் கொண்ட நாட்டுப்பற்றும் அவசியம். இத்தன்மையில் தாய்நாட்டுப்பற்றுடையவன் எங்கு சென்றாலும் தனது மொழி கலாசாரங்களை மறக்கவோ அல்லது இழக்கவோ மாட்டான்.

இலங்கையின் அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாகத் தங்கள் உடைமைகளை இழந்தாலும் கூடத் தங்கள் உயிரையாவது காப்பாற்றவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் வெளிநாடுகளில் தஞ்சம்புகுந்துள்ளவர்கள் தாய்நாட்டைப்பற்றியே என்றும் எண்ணிக்கொண்டிருப்பார்கள். இலங்கையில் நல்ல அரசியல் சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும் - தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படைய அரசியல் சுதந்திரம் கிடைக்கவேண்டும் என சதா மனத்தில் சிந்தித்துக்

கொண்டிருக்கும் இவர்கள் தாய்நாட்டையோ - தமிழ்கலாசாரத்தை யோ மறந்துவிடமாட்டார்கள். பதிலாக தமிழ்கலாசாரத்தை அந்தந்த நாடுகளில் எடுத்துக்காட்டி அதற்கான சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத்தருமாறு கேட்டுக்கொள்வதுடன் போராட்டங்களையும் நடாத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களால் தமிழ்க் கலாசாரம் அழிந்துவிடப் போவதில்லை.

எஸ். பி. அருள்
நெடுந்தீவு. 7

உத்தியோகத்துக்காக வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றிருப்பவர்கள் கூடப் பணம்தேடிக்கொண்டுமின்னும் இலங்கைக்கு வரவேண்டும் என்ற நோக்குடன் தான் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் வெளிநாடுகளில் தமிழ்க் கலாசாரத்தை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்களே தவிர அவற்றை இழந்து விடவில்லை.

“ஒரு நாட்டில் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடையும் போது தான் மொழி கலாச்சாரங்களையும் வளர்ச்சிப்படுத்த முடியும்.” இவ்வகையில் நாம் பார்க்கும் போது வெளிநாடுகளில் பணம் சம்பாதிப்பவர்கள் நமது மக்களின் பொருளாதாரத்தைக் கூட்டுவதுடன், மொழி - கலாசாரம் வளரவும் உதவிசெய்கின்றார்கள். அத்துடன் தாங்கள் இருக்கும்

நாடுகளிலும் தமிழ்க் கலாசாரம் வளர முயற்சிசெய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். பண உதவியுடன் பொருளுதவியும் அளிக்க முன்வருவதனால் தமிழ்க் கலாசாரம் அழிவுக்குப்பதில் வளர்ச்சிப்படுத்தப்படுகின்றது.

மேலும் உத்தியோக வசதிகளுடன் - குடியுரிமைபெற்றுச் சுகபோகவாழ்க்கை வாழ்பவர்கள் சிலர் தமிழ்க் கலாசாரத்தை மறந்துவிடலாம் என்று எண்ண இடமுண்டு. இப்படிப்பட்டவர்கள் நூற்றுக்கு ஒருவீதம் தான் இருக்கமுடியும். இக்குறைந்த வீதத்தால் தமிழ்க் கலாசாரம் அழிந்துவிடாது.

“காகம் கருமை நிறமானால் கருமையானவைகள் எல்லாம் காகங்கள் அல்ல.”

ஒரு சிலரின் இழப்பு பெரும் கலாச்சாரப் பாதிப்பையோ - அழிவையோ ஏற்படுத்திவிடமுடியாது. வெளிநாடுகளில் பொருளாதார வசதிகளுடனும், குடியுரிமைகளுடனும் இருக்கும் தமிழர்கள் ஒன்றுகூடி, மொழி - மத - கலாசாரங்களை வளர்க்க உரிமை பெற்றிருப்பதுடன் தமிழ்க் கலாசாரத்தை வளர்க்க பெருமளவு முயற்சி செய்கின்றார்கள்.

இதனால் தமிழ்க் கலாசாரம் வெளிநாடுகளிலும் வளர்ச்சியடைய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

“சூழ்நிலைகள் பலவீனர்களைத் தான் ஆட்சிசெய்கின்றன
- புத்திசாலிகளுக்கோ
அச்சூழ்நிலைகள் கருவிகளாகப் பயன்படுகின்றன.”

அறிவுப் பலவீனமும் மனப் பலவீனமும் உடைய ஒருசிலர் சூழ்நிலைகளாற் பாதிக்கப்பட்டுத் தமிழ்க் கலாசாரத்தை இழக்க நேரிடலாம். அனால் நம் தமிழர்கள் 90 வீதத்திலும் புத்திசாலிகளே. இவர்களை மேலைநாட்டுச் சூழ்நிலைகள் பாதிப்பதில்லை. பதிலாக மேலைநாட்டு வசதிகளையும் - பொருளாதாரத்தையும் பயன்படுத்தி, பிற மொழித்துணைகொண்டு ஆய்வுகள் நடாத்தி - தமிழ் மகாநாடுகளையும் கூட்டித் தமிழ்ச்சங்கங்களை நிறுவி நம் தமிழ்மொழியையும், கலாசாரத்தையும் வளர்ச்சிப்படுத்த முன்நின்று உழைக்கின்றார்கள்.

இலங்கைத் தமிழர் வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்திருப்பதால் தமிழ்க் கலாசாரம் அழிந்துவிடாது பாதுகாக்கப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்றது என்றே கூறுதல் பொருத்தமுடையதாகும்.

பாராட்டுக்குரியோர்

எம். டி. பகபதி, நெடுந்தீவு 14

வனிதா P, யாழ்ப்பாணம்

செ. ஞானராசா செம்மண்தீவு, முருங்கன்

ம. நெகஸ் சவுந்தரா, பலாலி வடக்கு

குறுநாவல்

செல்வராஜன் எனது அழைப்பை ஏற்று வந்தபோது வேறு சந்தர்ப்பமாய் இருந்திருந்தால் எத்துணை மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேன்! அக்களிப்பால் துள்ளிக்குதித்திருப்பேன், ஆனால் இப்பொழுதோ அனைத்தையும் இழந்துவிட்டவளாக நிற்கும் நான் அவர் முன்னிலையில் வந்து நிற்கவே எனக்கு அவமானமாக விரும்பு.

நான் என் பெண்மைக்குரிய பெறுமதியை இழந்து நாட்கள் தான் பலவாகி விட்டனவே! இனியும் வெட்கப்படுவதற்கு எனக்கு என்ன இருக்கிறது. அதிலும் என்னைத்தான் தங்கையாகவே ஏற்றுக்கொண்ட அவரிடம் நான் எதைத்தான் மறைத்துவிடமுடியும். ஏற்கனவே தேவதாசினால் எனக்கு ஏற்பட்டு விட்ட களங்கத்தையும் மனச்சுமையையும் வயிற்றுச்சுமையையும் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதவளாகத் தவித்த எனக்கு, அவர் இன்னுமொருத்திக்குச் சொந்தமாகிவிட்டார் என்ற செய்தி பேரிடியாகவே இருந்தது.

என் அப்பா என்னுடைய வாழ்வில் எது நடந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக தன் அனுபவங்களையெல்லாம் கதைகளாகக் கூறிவந்தாரோ அது நடந்துவிட்டது. துடைக்கமுடியாத கறை என்னில் படிந்து விட்ட செய்தியைக் கேட்டு அம்மாவும் அப்பாவும் இடிந்து போனார்கள். அம்மா ஒரே அழுகை அப்பா எதிலும் பற்றில்லாத நிலைமை. இனி என்ன முடிவெடுப்பது என்ற முடிவுக்கு வரமுடியாது திகைத்து நின்றார்.

எஸ். கே. உதயணன்

செல்வராஜன் என்மீது தனக்கிருந்த பற்றினை வெளிப்படுத்தியபோது நான் உங்களை என் சகோதரனாகவே எண்ணிப்பழகி வந்தபடியால் உங்கள் காதலை ஏற்கமுடியாதவளாயிருக்கிறேன் என்று கூறினேனே ஒழிய தேவதாசனிடம் ஏற்கனவே என் மனதைப் பறிகொடுத்துவிட்டேன் என்று உண்மையைக் கூறிவிட்டேன் அது எத்தனை பெரும் தவறாக

விட்டது, எமக்குள்ளே ஆரம்பித்த இக்காதல் நாடகம் இவருக்குத் தெரிந்திருக்குமானால் தேவதாசன் சற்றுக்கவனமாகவே நடந்திருப்பார். அல்லது இந்த அளவு நிகைக்கு விடயம் முற்ற விடாமல் செல்வராஜன் தடுத்திருப்பார். ஆனால் எந்தவொரு நன்மையும் எனக்குக் கிட்டாமல் போனதற்கு நானே காரணம் எனக்குத்தேவதாசின்மீது இருந்த அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையே காரணம்.

செல்வராஜனுக்கு வேலைமாற்றம் கிடைத்த செய்தி எங்கள் குடும்பத்தவருக்கு ஏற்படுத்திய அளவு தாக்கத்தைத் தேவதாசனுக்கு ஏற்படுத்தவில்லை. பதிலாக மனத்துக்குள் மகிழ்ச்சியையே ஏற்படுத்தியது. அதை அவர் அப்பொழுது வெளிக்காட்டவே இல்லை. ஒரு நல்ல குடும்ப நண்பர் நம்மைவிட்டுப் போகின்றாரே என்ற கவலை எனக்கு இருந்ததே ஒழிய என்னுடைய பாதுகாப்புக்குரிய சகோதரன் போகின்றாரே என்பதை நான் அப்போது உணரவில்லை.

புத்தகங்கள் ஒரு மனிதனை உருவாக்கும். அதே புத்தகங்கள் தரக்குறைவானவைகளாக இருந்தால் அவை அவனை அழித்து விடும் என்பதற்கு நான் ஒரு சிறந்த உதாரணம். தேவதாசன்

என்னுள் தன் விஷத்தைத் தூவியது புத்தக வாசனை என்னும் என்னுடைய பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தித்தான்,

செல்வராஜன் போனதன் பின்னர் எனக்குப் புத்தகங்கள் கொண்டு வந்து தருபவர்கள் யாருமே இல்லை. தேவதாசனும் போனதன் பின்னர் வீட்டு வேலையுடனும் இல்லாதவேளைகளில் வீட்டில் போரடித்து எதையாவது படிக்கவேண்டும் என்று தாகமாய் இருந்தது. எனது அந்த அங்கலாய்ப்பினைக் கண்ட தேவதாசன் சில புத்தகங்களைக் கொண்டுவந்தார்.

செல்வராஜன் கொண்டுவந்த புத்தகங்களுக்கும் தரத்தில்திறைய வித்தியாசங்கள் இருந்தன. செல்வராஜனின் புத்தகங்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான படிப்பிணையை உள்ளடக்கிய சமூக கதைகள், தமது பண்டையப் பெருமைகளை நாம் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் எழுதப்பட்ட வரலாற்று நவீனங்கள் எனும் தரத்தில் இருக்கும். ஆனால் இவை வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக எழுத்து விபச்சாரம் செய்பவர்கள் தமது பேரவையையே தம்தாய்குலத்தைக் கற்பழிப்பவர்களான மூன்றாம் தர எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களாய் இருக்கும். அவற்றின் அட்டைப்

ஆசை அகற்று அமைதி பிறக்கும்

படங்கள், உள்விளக்கப்படங்கள் கூடப் பெண்களின் அங்கத்திரட்சி களுக்குமட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுத்த அரை நிர்வாணப் படங்கள் போடும் ஜென்மங்களின் கற்பனைக் குப்பைகளாயிருக்கும்.

படிப்பதற்கு ஏதாவது வேண்டும் என்பதில் எனக்கிருந்த வேகம் அந்த நூல்களையும் படிக்கத் தூண்டியது. ஆரம்பத்தில் அவற்றின்மட்டில் ஒருவித அருவருப்புத் தோன்றியபோதிலும் நாளடைவில் அவை நமக்குத் தெரியாதவையைப் படிக்கிறோம் அறிந்து கொள்வதற்காகப் படிக்கிறோம் என்ற சமாதானத்தைக் கூறி அவற்றின்மீது பற்றை ஏற்படுத்திக்கொண்டது. அதற்குக் காரணம் அந்த நேரத்தில் எனக்கிருந்த மனநிலை. அந்த நூல்களை என்னுக்குக் கொண்டு வந்து தருபவர் எனது காதலர் என்பதும் எனது காதல் உணர்வுகளும் கற்பனைகளும் என்னில் ஏற்படுத்திவிட்ட மாற்றங்களும்.

அந்தப் புத்தகங்களில் வரும் நாயகன்—நாயகி போன்று என்னையும் தேவதாசனையும் நான் சேர்த்துக் கற்பனை பண்ணிப் பார்த்ததும் உண்டு “ஐ...என்ன விதமான கீழ்த்தரமான கற்பனை” என்று என்மட்டில் நான் வெட்கப்பட்டதும் உண்டு. ஆனால், என்னை அறியாமலே என்னுள்ளத்தில் விஷவித்துக்கள்

வேர் விட்டிருந்தன அவை தக்க சமயத்தில் என் கழுத்தைச் சுருக்கிட்டு இறுக்கிய தூக்குக் கயிறுகளாய் மாறின.

அந்தத் துர்ப்பாக்கியத் தின் ஆரம்பம் இப்படித்தான். தேவதாசனுக்கு ஒரு வாரமாகக் காய்ச்சல்.....

“ஒன்றே வானம் ஒன்றே நிலவு ஒன்றே இதயம் ஒன்றே உறவு”

அவருக்கு வேண்டிய பணி விடைகள் நான்தான் செய்து வந்தேன். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உண்மையிலேயே அவருக்கு நான் ஊழியம் செய்யப்பிறந்தவளாகவே என்னைக் கற்பனை பண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். அவர் காய்ச்சலோடு இரவில் தனிமையில் கிடப்பதை நானும் தாங்க முடியாதவளாக என் அறையில் இருந்து தவிப்பேன்— அவரைத் தொட்டுத் தூக்கவும் இரவுபகலாக உரிய நேரத்தில் மருந்து கொடுக்கவும் வேண்டிய பணிகளையும் என் கடமைகளாக நினைத்துச் செய்துகொண்டு வந்தேன். என் வாழ்நாள் முழுவதும் அவருக்கு நான் ஆற்றவேண்டிய தொண்டிற்கும் சிறு ஒத்திகை என்றே கருதினேன். இந்தச் சந்தர்ப்பம் அவரிடமிருந்து நான் விலகியிருந்த இடைவெளியைக் குறைத்தது. இச்சந்தர்ப்பம்

பத்தைப் பயன்படுத்தி என்னைத் தொட்டுப்பேசத் தொடங்கினார் அவரது தீண்டுதலால் ஏற்படக் கூடிய கூச்சம் என்னைவிட்டு அகன்றது. நானும் அனுமதித்தேன். அவருக்குக் காய்ச்சல்விட்ட பின்னரும் அதே நெருக்கம் தொடர்ந்தது. பலன் ஒரு நாள் அவரிடம் என்னை நான் இழந்து விட்டேன். அவருடைய ஆசைக்கு நான் பலியாகிவிட்டேன். திருமதி செல்வராஜன் ஆகிய பின்னர் அவர் என்மீது கொண்டாடக்கூடிய உரிமையை எடுத்துக்கொண்டார். நான் கொடுத்தாவிட்டேன். என்னைக் கெடுத்துக்கொண்டேன்.

அற நனைந்தவனுக்குக் குளிரில்லை என்பார்கள். அவரிடம் ஒரு முறை என் பெண்மையை இழந்த எனக்கு அதன்மட்டில் இருந்த “எனக்குப் பயமாய் இருக்கிறது” என்று நான் சினுங்குவேன். “பயப்படாதே நான் உன்னைக் கைவிடமாட்டேன்” என்று உணர்ச்சி ததுர்ப அவர் தரும் உறுதிமொழியில் அந்த அச்சத்தையும் இழந்து பல தடவைகள் என்னை இழந்து விட்டேன்.

திருமணத்திற்கு முன்னரே நான் என்னை இழந்துவிட்ட தவறின் காரணத்தால் இன்று அவரைத்தான் இழந்துவிட்டேன்.

ஒன்று எம் கைக்குக் கிட்டாத வரையில் தான் அதன்மீது ஆர்வமும் அதை அடைந்துவிடவேண்டும் என்ற வேகமும் ஒருவருக்கு இருக்கும். ஆனால் அப்பொருள் கைக்குக் கிட்டிவிட்டால் “இதுதானே! இவ்வளவுதானா?” என்ற எண்ணமும் நாளடைவில் அப்பொருள்மீது பற்றின்மையும் ஏற்பட்டுவிடும், பின்னர் அது தேவையற்றது என்ற நிலைக்கே போய்விடும். திருமணத்திற்குப் பின்னர் என்னிடம் இருந்து பெறவேண்டிய சுகத்தைப் பெற்று விட்ட அவருக்கு என்மீது பற்றின்மையை ஏற்படுத்திவிட்டது என்பதுதான் உண்மை.

எத்தனை விரைவாகப் பெண்களிடம் ஆண்கள் நெருங்கி வருகின்றார்களோ அத்தனை விரைவில் விலகிவிடும் மனத்துணியை எப்படித்தான் அவர்கள் பெற்று விடுகிறார்கள்? ஆனால் பெண் ஒரு ஆணிடம் கொள்ளும் நெருக்கம் தன் மரணம்வரை நீடிக்கவேண்டுமென்றே விரும்புகிறாள். தன்னுடையவள் தனக்குமட்டுமே உரியவளாக வாழவேண்டுமென்று நினைக்கும் ஒரு ஆண், தான் ஒருத்திக்குமட்டும் உரியவனாக வாழவேண்டும் என்பதை ஏதோ மறந்துவிடுகிறான். சேறுகண்ட இடத்தில்

தூய மனமே அன்பின் இருப்பிடம்

மிதித்துத் தண்ணீர்க்கண்ட இடத்தில் கழுவுபவன்' ஆண் என்று கூறுவதில் பெருமையும் கொள்ளுகிறார்களே.

அத்தகைய மனப்பான்மையில் தான் இன்று எனக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டார். அவருக்கும் எனக்குமிடையில் இருந்துவந்த இரகசிய உறவின் விளைவு விபரீதமாக மாறியபொழுது அவர் கொடுத்த சத்தியங்கள் அனைத்தையும் மறந்துவிட்டார். நான் தாய்மை அடைந்துவிட்டேன் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கெஞ்சிக் கேட்டபொழுது தான் அவருக்கு இருக்கும் சக்காதரிகள் பற்றியும் பொறுப்புக்கள் பற்றியும் அவர் பேசினார். இந்த நிலையில் அவர் என்னைக் கையேற்பதானால் தங்கைமாரின் திருமணத்திற்கு வேண்டிய செலவை நாங்கள் கொடுக்கவேண்டுமாம். என் திருமணத்திற்குமுன்பாதுகாத்து வைத்திருக்கவேண்டிய செல்வத்தையே அவரிடம் தான் இழந்த பின்னர் தங்கைமாரின் திருமணத்திற்கு வேண்டிய செல்வத்தை என்னிடம் அவர் கேட்பது எனக்கு விசித்திரமாகவும் வேதனையாகவும் இருந்தது.

அவருடைய தங்கைமார் மூவருக்கும் ஆளுக்குப் பத்தாயிரம் வீதம் மூப்பதினாயிரம் வேண்டுமாம். ஒரு பெண்ணிடம் வாங்கி மூன்று பெண்களை வாழ்விக்கப்

போகிறாராம். மூன்று பெண்களுக்கு அண்ணனான தேவதாசன் என்னை இப்படி நிரீட்சத்தியான நிலைக்குக் கொண்டு வந்த பின்னர் இப்படி நியாயம் பேசுவது எந்த விதத்தில் பொருந்தும்? அவர் கேட்கும் தொகையை கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் என்னுடைய பெற்றோர் இல்லை. நாங்கள் இருக்கும் பழைய வீட்டையும் என்னிடமுள்ள சில நகைகளையும்விட, சீதனமாகக் கொடுப்பதற்கு எம்மிடம் எதுவுமில்லை.

“உள்ளம் உயிர் யாவும் ஒரு வழியே தேக்கி வைத்துக் கள்ள மின்றி வாழ்பவனே காசினியிற் பெரியவனாம்”

இந்த இக்கட்டான நிலையில் எமது காதல் விவகாரத்தை என் பெற்றோரிடம் கூறவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஆனால் ஆரம்பத்திலேயே நான் தாய்மை அடைந்திருக்கும் விடயத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டாமென்று செல்வராஜன் ஆலோசனை கூறினார். அவர் கேட்கும் தொகைக்கு என் பெற்றோர் சம்மதித்துவிட்டார்கள் என்றால் நாங்கள் இழைத்துவிட்டதவறு திருமணத்திற்கு முன்னர் எங்கள் இருவரோடும் மறைந்துவிடும் என அவர் நினைத்தார்.

அவர் யோசனைப்படியே என் அம்மாவிடம் எங்கள் காதல் விவகாரத்தைமட்டும் வெளியிட்டேன் அம்மா அப்பாவிடம் வெளியிட்டார் அப்பா தன்னுடைய கருத்தைச் சுருக்கமாகச் சொன்னார். “என்னுடைய மகள் மற்றைய பெண்களைவிடப் புதுமையானவள் என்ற எண்ணத்தை மாற்றி—பெண்கள் எவ்வளவுதான் படித்தாலும் ஒரேவிதமானவர்கள்தான் என்பதை நீயும் நிரூபித்துவிட்டாய். சரி இனி என்ன செய்வது உனக்கு அவர்தான் பொருத்தமானவர் என்று நீ தெரிவு செய்த பின்னர் நாங்கள் தடைவிதித்து என்ன செய்யமுடியும் உங்கள் எண்ணம் போலவே நடக்கட்டும்”.

இவ்விதமாக அப்பா தெரிவித்த சம்மதம் ஆறுதலைத் தந்தாலும் அவரால் “தேவதாசன் கேட்கும் பேரத்தைத் தரமுடியாது” என்று அவர் கூறிவிட்டார். அவர் அப்படிச் கூறியதன் காரணம் அவருக்கு விருப்பம் இல்லாமல் அல்ல, அவரது தகுதிக்கு அது கூடிய தொகை என்ற இயலாமையின் காரணத்தாலேயே. “அப்பா எப்படியாவது அவர் கேட்கும் தொகையைக்

கொடுத்து அவரோடு என்னைச் சேர்த்து வையுங்கள். நான் அவரிடம் என்னையே இழந்துவிட்டேன்” என்று கேட்கும் துணிவு அப்பொழுது எனக்கு ஏற்படவில்லை அதையும் தேவதாசனிடம் கேட்காமல் எப்படிச் சொல்வது என்ற எண்ணம் தடுத்து விட்டது.

அப்பாவின் முடிவினை நான் தேவதாசனிடம் தெரிவித்த போது என்னை அவசரப்படாமல் இருக்கும்படி கூறினார், தான் ஊருக்குப்போய்த் தன் வீட்டாரிடம் நிலைமையை விபரித்து திருமணத்திற்குச்சம்மதம் கேட்டு விட்டு வருவதாகவும் அதற்கு அவர்கள் சம்மதிக்கத் தவறினால் அவர்கள் சொல்லை மீறியே தான் என்னைப் பதிவுத்திருமணம் செய்து கொள்வதாகவும் வாக்களித்துச் சென்றார்; நான் பேதை அதை உண்மையென்னு நம்பினேன். அவரிடம் உள்ள ஒரே உடுப்புப் பெட்டியை அவர் கொண்டுசென்றபோதுகூட நான் தடை சொல்லில்லை. அவர் எனக்குத் துரோகம் செய்வார் என்று நான் கனவிலும் கருதியிருக்கவில்லை.

(தொடரும்)

ஒளிவெள்ளம்

ஒரு சமுதாயம் ஒளிவெள்ளத்தில் மிதக்கவேண்டுமானால் ஒவ்வொருவனும் மற்றவனுக்கு ஒளியாகத் திகழவேண்டும்

சரிதான் !

1. சுட்டுப் பொசுக்குகிறார் !—எங்குமே
தோட்டாவின் கோதுகளே !
விட்டுப்பறக்குதுயிர் ! — உடல்கள்
வேலியில் வீதிகளில் !
2. பஞ்சமா பாதகர்கள் ! — வெறும் அப்
பாவிகள் யாவரையும்
கொஞ்சமும் பாராமல் சுட்டுமே
கொன்று குவித்திடுவார் !
3. நள்ளிரா வேளையிலும் வந்துமே
நல்ல சொரி சொரிவார் !
வெள்ளக் குருதியிலே — உடல்கள்
வீழ்ந்து மிதந்திடுமே
4. எங்கும் அழுகுரலே ! — நிதமும்
ஏக்கப் பெருமூச்சே !
பொங்கும் குருதியுடன்—சவங்கள்
போகும் புதைகாடே !
5. ஓய்வு கிடையாதோ ?—இதற்கே
ஒன்றும் முடிவிலையோ ?
காய்வுவப்பில்லாமல்—உலகம்
கண்டு தெளியாதோ ?
6. ஆட்சி இதுதானோ ?—வெடியால்
ஆண்டவன் செத்தானோ ?
மீட்சி கிடையாதோ ? — தமிழர்
மிஞ்சவே மாட்டாரோ ?
7. பங்கைப்பறிப்பதுவோ ?—உலகம்
பார்த்துக்கிடப்பதுவோ ?
தங்கள் தலை இடிகள் —படுவோர்
தங்களுக்கே தெரியும் !
8. என்னவெல்லாமிருந்தும் —முடிவு
இந்தப்படுகொலைக்கே
இன்னமும் இல்லையெனில் —சரிதான்
எல்லாம் சரிதானே !

“தாமரைத் தீவான்”
#ச்சந்திவு—கண்ணியர்

சாதியை தீயிலே!— போட்டா!

அமுதநறுந் தமிழ்ச் சாதியே!—உனை
அழிந்திடும் நோய் “கொடுஞ் சாதியே!
தமிழர் யாவரும் ஓரினம்— உன
தரத்துக் கிங்கில்லை வேறினம்

★

சாதி வகுத்துனைத் தாழ்த்த வோ! —கெடுஞ்
சண்டாளர் இலகுவில் வீழ்த்தவோ?
நீதியுணர்ந்தவன் நீயடா!—இழி
நீசத் தனங்களை நீக்கடா!

★

கன்னித் தமிழ் மக்கள் தாயடா— அவள்
கருவில் உதித்தவர் நாமடா! —
என்றன் சோதரன் என்னிலும்— பிறப்பில்
இழிவெனல் மெய்ப்பது எங்ஙனம்...?

★

உன்னித்துணர்வது உன்கடன்— சாதியை
உதறிவிட்டால் இலைச் சங்கடம்
பின்னி வளர்த்திடு பாசமே!— ஈனப்
பிரிவை மறந்திடில் வாசமே!

★

தேனீக்கள் போலொன்றாய்ச் சேரடா
“தேன் தமிழக் கூட்டான்றைக் காணடா
மானத்தைக் காத்திட ஒன்று சேர்— ஒளி
வாழ்வினக் கண்டிடச்சாதி கொல்!

★

சாதியைத்தீயிலே போட்டு நில்!— அது
சதிசெய்து மாத்திடும் கண்டு கொள்
மேதினி தன்னிலே! தமிழினம்— மிக
மிடுக்குடன் வாழ்வது எத்தினம்?

நிலாதமிழின்தாசன்.

“சித்திரத்தில் பெண்ணெழுதி
சொப்படுத்தும் மானிலமே
ஜீவனுள்ள பெண்ணினத்தை
வாழவிட மாட்டாயா”

பெண் என்பவள் தாயாக, தாரமாக இருந்து சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய கடமையுடையவள். பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பது மட்டுமன்று அக்குழந்தையைச் சரியான வழியில் வளர்க்கவும் கடமையுடையவள். சமுதாய மேம்பாட்டில் தன்னை அர்ப்பணிப்பவள் பெண். தன் சக்தியையும் பலத்தையும் வழங்கிக் சமுதாயத்தை உருவாக்குவது பெண்.

ஆனால் இச்சமுதாயம் பெண்ணுக்குரிய அந்தஸ்தை வழங்குகின்றதா என்றால் இல்லை என்றே கூற வேண்டும். சமுதாயத்திலும் சரி, குடும்பத்திலும் சரி பெண்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றனர். ஆண்கள் அவர்களை அடக்கியானுகின்றனர். அதிகாரம் ஆண்களின் கைகளிலேதான் இருக்கிறது.

நவநாகரிகம் வளர்ச்சி அடைந்த இந்நாள்களிலும் பெண்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றார்கள் என்றால் அது கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும். அன்று ஒரு காலத்தில் பெண்களே பெண்களை அடிமை செய்துண்டு. தம் செல்வாக்கு உயர வேண்டும் தாம் தலைமை தாங்க வேண்டும் என்ற குறுகிய மனப்பான்மையால் பெண்களை அடக்கியாண்டார்கள்.

வனிதா. பி.
யாழ்ப்பாணம்.

கள். ஆனால் இன்னும், சில இடங்களில் இந்த மனப்பான்மையைக் காண்கிறோம். இது பெண்ணடிமைத்தனம் வளர ஏதுவாயிருக்கிறது.

இன்று பெண்கள் உயர்கல்வி கற்கின்றார்கள், உயர்ப்பதவிகளை

வகிக்கின்றார்கள். பல சலுகைகளைப் பெறுகின்றார்கள். இவை மறுக்க முடியாத உண்மைகள் தாம். ஆனால் ஒரு சில பெண்கள் இவற்றைப் பெறுகின்றார்கள் என்பதால் எல்லாப் பெண்களும் சுதந்திரமாய் இருக்கின்றார்கள் என்று கூறுவது மடைமையாகும்.

பெண் விடுதலை என்பது பல நோக்கில் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று. பெண் விடுதலை ஆண்களுக்கு எதிரான போராட்டம் அன்று, வாழ்வின் சகல நிலைகளிலும் ஆண்களில் தங்கியிராமல் ஆண்களின் கைகளை நம்பி வாழாமல் சுயமாக, தனித்து இயங்கக் கூடிய ஒரு நிலையை அடைதலே ஆகும்.

ஆன்று பெரும்பாலும் பெண்கள் ஆண்களிலே தங்கி வாழுகின்றார்கள். இதனால் ஆண்கள் அவர்களை அடக்கியானுகின்றனர். இதனால் பெண்ணடிமைத்தனம் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

இன்று சமூகம் பெண்களை, மதிமயக்கும போதையுடையவர்கள், கவர்ச்சிக்குரியவர்கள் என்ற கீழ்த்தரமான கண்ணோட்டத்துடனே நோக்குகின்றது. இன்னும் கவர்ச்சிப் பொருள்களாக்கி பொருளாதாரத்தை ஈட்டுகின்றனர். இது கண்டிக்கப்பட்ட வேண்டியது மட்டுமன்று, வெட்கப்பட வேண்டிய வடயமாயும் உள்ளது. இந்நிலை தொடர்ந்

தால் பெண், சமுதாயத்தில் தலைநிமிர்ந்த வாழமுடியாது.

இன்று சமுதாயம் பெண்களிடம் எதிர்பார்க்கும் கற்பு நிலையை ஆண்களிடம் எதிர்பார்ப்பதில்லை.

கற்பு நிலை என்று சொல்லவந்தார்-அதனை இரு கட்சிக்கும் பொதுவில் வைத்தார்.

என்பது ஏட்டுடனையே நின்று விட்டது போலும். ஓர் ஆண்தவறு செய்யும் போது சமூகம் அவனை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. ஆனால் பெண்தவறும் போது சமூகம் அவனைத் தள்ளி வைக்கிறது. இதுவும் அநியாயத் தீர்ப்பே.

பெண் சுதந்திரமாகத் தனித்து இயங்குமாபாது சமூகம் அவளைக் கீழ்த்தரமாக எடைபோடுகிறது. அவளைப் பற்றிப் பொல்லாப்புக் கூறுகின்றது. இவை பெண்ணடிமைத்தனத்தை வளர்க்கின்றதே.

சில பெண்களே தங்களைக் கீழ்நிலைக்கு உள்ளாக்குகின்றார்கள்.

தாயும் பெண்ணே தாரமும் பெண்ணே என்று தத்துவம் கூறுபவர்களும், அடுத்த பெண்களை இச்சையாடு நோக்குவார்கள்.

ஆவை போன்ற அனைத்தும் பெண்களை இன்னும் இன்னும் அடிமை நிலையிலேயே இருக்கச் செய்கின்றன.

இன்று சீதனம் இல்லாவிட்டால் வாழ்வு இல்லை என்ற நிலை உருவாகிவிட்டது.

சீதனக் கொடுமையும் தமிழரும்

திருமணத்தின்போது பெண்ணின் பெற்றோர்கள் அவளின் இல்வாழ்க்கை சிறக்கும் நோக்கில் மணமகனுக்குக் கொடுக்கும் சீர் சிறப்புகள், தனங்கள் என்பவற்றின் கூட்டு சீதனம் எனப்படுகின்றது. பணம், நிலம், பட்டி தொட்டி என்பனவும் நடைநட்டு, வீடுவாசல், என்பனவும் இன்றைய சீர்தனங்களின் வடிவங்களாகும். பெண்ணைவன் உடல் உளரீதியாக ஆணிலும் குறைவான ஆற்றல் உடையவளாகையால் அவளால் வாழ்க்கைக்கான பொருளாதாரத் தேட்டத்தை மேற்கொள்ள முடியாதவள் என்பதை நன்றாக நெர்ந்த எம் முதாதையர் பெண்ணினதும், அவளின் கணவனினதும் நலனை நோக்காகக் கொண்டு வழங்கப்படுகின்ற ஒரு முறைமையாக இந்த வரதட்சணையை ஏற்படுத்தினர்.

பொதுவாக உலகில் எல்லா இனமக்களிடையேயும் வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தின்போது இத்தகைய பொருள் நலங்கள் அளிக்கப்படுதல் வழக்க மெனினும் கிழைத்தேசங்களில் சிறப்பாக இந்தியாவில் தான் பெண் ஆணுக்குக் கொடுக்கின்ற முறை நிலவுகின்றது, குறிப்பாக இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டில் வாழ்கின்ற தமிழர்கள் மத்தியிலும் இலங்கையில் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களில் உள்ள தமிழ்மக்கள் மத்தியிலும் இத்தகைய வரதட்சணை முறையானது தனது நோக்கம், செயற்பாடு என்பன

வற்றில் இருந்து மாறி வாழ்விற்கு ஆதாரமெனக் கணிக்கப்பட்ட நிலை போய் வாழ்க்கை அமைப்பதற்கே முட்டுக்கட்டை எனும் அளவிற்குக் கொடுமையானது எனப் புறக்கணிக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆணுக்குப் பெண் சமம் என்பது மட்டுமன்றி ஆணிலும் பெண் ஒருபடி மேலானவள் என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பவர்கள் தமிழர்கள். இதனால்தான் பெண்ணைத் தெய்வங்களாகக் கூடப்போற்றும் அளவிற்கு முதன்மைப்படுத்தினர். தாய்வழி உரிமைச் சமுதாய அமைப்பில் நிறைவுக் கண்டனர்.

மஞ்சு பொன்னையா (B. A. Hon)
47/1 மாட்டின் லேன்,
யாழ்ப்பாணம்.

தந்தை வழி உரிமைக்கு முதன்மை கொடுத்து பெண்களை இரண்டாந்தரப் பிறவியாக எண்ணிய ஆரியரின் வருகை இந்தியாவெங்கும் பெண்ணினத்தின் பெருமையைப் பறித்து அடிமைகளாக்கியது. இந்தியாவிற்குள் இருந்த நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய இயங்குமுறை இதற்கு மேலும் தூபம் போட்டு வளர்ப்பதாய் அமைய, தொடர்ந்து வந்த பௌத்த, சமண சமயங்கள் பெண்களை மேன்மேலும் தாழ்த்தி பேய்கள், விடங்கள், கொடிய நாகங்கள் என வர்

ணித்ததால் இச்சீதன முறைமை நன்கு நிலைபெற்று இறுக்கமடைய ஏதுவாயிற்று. இதன் மிகக்கூர்மையடைந்த நிலையை இன்று தமிழ்நாட்டிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் நன்கு காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ஆணுக்கும் பெண் குறைவு என்பது எந்தவொருமதத்திலோ, இனத்திலோ காணப்படாத ஒன்று. ஆனால் சில சுயநலக் காரர்களினதும், ஏட்டுச்சுரைக் காய் மேதாவுகளினதும் தவறான பிரச்சாரங்கள், பொய்யுரைகள் என்பனவே பெண்ணினத்தை இழிநிலைப்படுத்தினவே தவிர வேறென்றுமில்லை. “மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவஞ் செய்திட வெண்ணுமம்மா” என்ற கவிமணியின் கூற்றும் “மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமைமையைக் கொழுத்துவோம்” என்ற பாரதியின் பாட்டும் தமிழர் சமூகத்தில் பெண்களுக்குருந்த மதிப்பைக் காட்டுவதுடன் முழு முதற் கடவுளாகிய சிவனே மாதொருபாக மாய்ப் புணர்ந்து இயங்கும்நிலையும், கத்தோலிக்க மதத்தினரின் மரியன்னை வணக்கமும் மேலும் வலிமைப்படுத்துகின்றது.

வரதட்சணை முறையின் குறைநிறைகன்பற்றிய வததப்பிரதிவாதங்கள் தொடர்கின்றபோதிலும் அது இரு ஜீவன்களின்னை வதைத் தடுக்கின்ற அதே வேளை வாழ்நாள் முழுவதும் பல பிரச்சனைகளுக்குச் சவாலாக

இருப்பதால் அதன் கொடுமைகளை மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாதுள்ளது. சீதனங்கொடுப்பதாற் கொடுப்பவர்களுக்குத் தான் அதனாற் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றபோதிலும் வாங்குவதாலும்கூடபலபிரதிகூலவிளைவுகள் இன்று ஏற்படுகின்றன என்பதை மறுக்கமுடியாதுள்ளது.

சீதன முறைமையின் இறுக்க நிலையால் இன்று பெண்ணைப் பெறுபவர்கள் உடனே சீதனத்தையும் பெற்றெடுக்கவேண்டியவர்களாக உள்ளனர். சீதனமற்ற பெண்கள் திருமண வயதைக் கடந்தும் வீட்டு மூலைகளுக்குள் முடங்கிப் பெருமூச்செறியும் நிலை இன்று தமிழ்மத்தியில் மிக மலிந்துவிட்டது. உடலாலும், உள்ளத்தாலும் வளமாக வாழ வேண்டியவாழ்க்கைக் காலங்களை பெண்கள் கதவிடுக்குகளின் ஊடாகவும், கம்பியன்னல்களுக்கிடையிலும் வீணே கடத்தும் கொடுமையும் நம் இனத்திற்குத் தான் அதிகம். சீதனக்கொடுமையால் காலந்தாழ்த்தி ஏற்படும் இல்வாழ்க்கை இதமான தாம்பத்தியத்திற்குத் தடையாக இருப்பதுடன் வளமான குழந்தைப் பேறுகளுக்கும் வக்கற்ற ஒன்றாகவும் ஆகிவிடுகின்றது. சீதனமின்மை காலம் தாழ்த்திய இல்வாழ்க்கையை ஏற்படுத்துவது ஒரு புறமிருக்க, காலந்தாழ்த்தியும் ஏற்பட்ட ஏமாற்றங்களால் ஏற்படுகின்ற தற்கொலைகள் எத்தனை என்பதையும், ஒழுக்க மீறல்

ஆர்வம் இல்லாது எதுவும் ஆகாது

கள் எவ்வளவு என்பதையும் வெகுசனத் தொடர்பு சக்திகள் வெளிப்படையாகவும் மறைமுகமாகவும் உணர்த்தி வருகின்றன

சீதனமின்மை குறிப்பிட்ட ஒரு பெண்ணுக்குமட்டுமன்றி அவளின் தாய்தந்தையர், உடன்பிறப்புக்களுக்கூட பிரச்சனையைக் கொடுக்கின்ற ஒன்றாக விஸ்வரூபம் எடுத்துள்ளது. வரதட்சணை வழங்க இயலாத பெற்றோர்கள் அதனைப்பற்றிச் சிந்தித்துச் சிந்தித்து நோயாளிகளாவது மட்டுமன்றி தற்கொலைகளைச் செய்வதாலும் அந்தப் பெண் மட்டுமன்றி அக்குடும்பத்தின் ஏனையவர்களும் நாதியற்றவர்களாகின்றனர். நூற்றுக்குநான்கு குடும்பம் தமிழ்நாட்டில் இந்நிலையில் இருப்பதாகச் சமூக ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. மேற்கத்திய சமூகங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விபசாரம் இன்று தமிழகச் சமூகத்திலும் புரையோடிவிட்ட ஒன்றாக மாறியுள்ளது. சீதனக் கொடுமையால் வாழ்க்கையில் விரக்தியுற்ற பெண்களே இதில் அதிக இடம் பெறுகின்றனர் என்பது ஆய்வுகளிலிருந்து மேலும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் பெண்ணினத்தின் பெருமைப்பாடு தமிழ் சமூகத்தின் பண்பாடு, ஒழுக்கம் என்பன சீரழிக்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.

உண்மை, அன்பு, சேவை, புரிந்துணர்வு என்ற அடிப்படையில் இரு ஆத்மாக்களின் சங்கமிப்பே மணப்பொருத்தம் என்பதில் தமிழர்கள் அதிக நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்மட்டு

மன்றி வாழ்ந்தும் நிறுவியுள்ளனர். ஆனால் இன்று சீதனம் என்ற பெயரால் பணம், அந்தஸ்து என்பவற்றின் அடிப்படையில் மணப்பொருத்தமற்ற மணப்பொருத்தங்கள் வலிந்து பொருத்தப்படுகின்ற நிலையையும் அதனால் ஏற்படுகின்ற மன இழப்புகள், அவலங்கள், குடும்பச் சிக்கல்கள் நிறைந்துவிட்டன.

பேணுகின்ற பெருந்தன்மையால் பெண்ணைப் பெருமைப்படுத்துகின்ற தமிழ்ச் சமூகம் ஆளுகின்ற தன்மையால் ஆண்களையும் முதன்மைப்படுத்தத்

“இவ்வுலகம் மிகப் பெரிது. எவ்வளவோ மக்கள் இனம். அவ்வளவும் தோழமையாய் ஆக்குவதே கவிதை மனம்”

தவறவில்லை. இதனால் ஓர் ஆண்தனது மனைவி குடும்பம்மட்டுமன்றி ஒரு நாட்டைக்கூடக்கட்டி ஆளுகின்ற பெருமைக்குரியவனாகின்றான். இத்தகைய ஆண்மகன் சீதன முறைமையின்கீழ் தன்னைப் பேரம்பேசிப் பெண் வீட்டாருக்கு விற்பனையாகத் தனது மனைவிக்கு மட்டுமின்றி அவளின் குடும்பத்தினருக்கும் பெட்டிப்பாம்பாகித் தனது ஆண்மையை மழுக்கிக்கொள்வதனால் ஒரு நெறி முறையான இவ்வாழ்க்கை தலைகீழாக மாறவாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இதனால் வாய்விட்டுக் கூறமுடியாத வெளிப்படையாகச் சொல்லமுடியாத பல மனக்குமுறல்களால் பல குடும்

பங்கள் அவஸ்தைப்படுவதுபிரத்தியட்சமானது.

“உழைப்பின்றி உண்பவர் திருடர்” என்பதும் “கூழாயினும் தன் முயற்சியால் குடிக்க வேண்டும்” என்பதும் தமிழரின் தன்மான வெளிப்பாடுகள் ஒரு பெண்ணின் பெற்றோர் சிரமப்பட்டு சிறுகச்சேர்ந்த செல்வமும் ஆஸ்தியும் அவர்களுக்கும் பயன்படாமல் எங்கிருந்தோ வந்த ஒரு ஆணுக்கும் அவனின் பெற்றோருக்கும், சகோதரிகளுக்கும் கை மாறுவது கொடுமை. பாடுபட்டவர்கள் ஒதுங்கப் பட்டத்தைப் பெறுபவர் வேறொருவர் ஆகின்றனர். இதனால் ஓர் ஆணைவன் எந்தவிதமான பொருளாதார சுயதேட்டங்களையும் மேற்கொள்ளாதுசோம்பிச் சுமமா இருந்துகொண்டு வரதட்சணையில் வாழ்க்கை நடத்துகின்ற கொடுமைகள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பலுகிப் பெருகிவிட்டன.

நமது நாடு, இனம் என்பனவற்றின் முன்னேற்றம் கருதித் திரைகடலோடித் திரவியம் தேட மேலைக்கடலெங்கும்கப்பலோட்டியவர்கள் தமிழர்கள். ஆனால் இன்று தன் குடும்பம், பிள்ளைகள், தன் சகோதரிகள் என இலட்சியத்தைக் குறுக்கிக்கொண்டும், சீதன சுமைகளை மனதிற தாங்கிக்கொண்டும், இரத்தத்தை வியர்வையாக்கும் அடிமைகளாய்க் கப்பலேறிவிட்ட ஏறிக்கொண்டிருக்கின்ற கொடு

மைகளும் தமிழர்கள் மத்தியிலே தான் அதிகம்.

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கு தனித்தனிக் கடமைகளை வகுத்ததன்மூலம் ஒருவருக்கொருவர் சமன் என்பதைத் தமிழ்ச் சமூகம் நிலைநாட்டியிருப்பினும் இன்று தமிழ்ப்பெண்கள் வீட்டிற்கும் குடும்பத்திற்கு உரிய தம்பணிகளைச் செய்வதுமட்டுமன்றி கலாசாரங்களிலும், உத்தியோகம், உயர்கல்வி என்பவற்றிலும் தொழில்களிலும், தொழில் நுட்பங்களிலும், விளையாட்டுத்துறையிலும், விஞ்ஞானத்திலும் ஏன் அரசியல் ஆட்சிமுறை என்பவைகளிலும்கூட ஆண்களுக்குச் சமனாக முன்னேறிப் புதுமைப்பெண்களாய் மாறிய நிலையிலும்கூட பெண்களை அடிமைகளாய் எண்ணி, சீதனம் என்றும் இனம் என்றும் இரந்து நிற்கின்ற இழிநிலையும் தமிழர் சமூகத்தில் மாற்றமின்றித் தொடர்கின்றன.

தமிழர் சமூகத்தின் அடிமைத்தனங்களில் பெண்ணடிமையைப் பேணுவதில் சீதனக் கொடுமை முதன்மை பெறுகின்றது என்பதெல்லாம் படித்துப் படித்து வாய்ப்பேச்சளவிற்கூறப்படுகின்ற அலுத்துப்போன விடயங்கள் இதனால் இளைஞர்களே! யுவதிகளே! உண்மையை ஒரு கணம் உணருவீர்களா? ஒரு பெண் கருவில் இருப்பது தொடக்கம் பிறந்து, வளர்ந்து, கல்விகற்று தொழில் பெறும் வரைக்கும் ஓர் ஆணுக்

உரிமை என்பது கடமையின் ஊற்று

கான செலவையும் கஷ்டத்தை யுமே அடைகின்றான் மணமான பின் தகுந்த பாதுகாப்பையும் சிறந்த வாழ்க்கையையும். தரும் கணவனுக்குத் தன்னைத் தந்து அவன் முன்னேற்றத்திற்கு யாத் தன்னை ஆயுள் கையாக்கிச் சிறந்த வாழ்க்கைத் துணை நல மாக்குகின்றான். இந்நிலையில் உயர்ந்தவர் யார்? தாழ்ந்தவர்

யார்? உணர்ந்துகொண்டால் ஆண் களே! இதுவரை நீங்கள் கண்ட சீதனத்தை 'சீ' தனமாக்குங்கள் பெண்களின் உண்மை, அன்பு, சுவை இவையனைச் சிறந்த சீதன மாக்குங்கள். பெண்களே! நீங்கள் இவைகளை வழங்கத்தயங்காதீர்கள். உங்களிலிருந்தாவது பெண்ணடிமை நிலை தளர்ந்து தமிழ்ச் சமூகம் உருப்படட்டும்.

இதே தலைப்பில் எழுத எழுது பாராட்டைப் பெறுவோர்

T. குமார் சைலா 85, ஸ்ரான்ஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
ரஞ்சிகா நடராசா, 37, வேம்படி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
செல்வி ஜெயந்தி யோசப்
செந்தமிழ்ச் செல்வி, ஆக், உடுவில்
ஆ. அமுதா, மாரிசன் கூடல், இளவாலை

அடுத்த இதழ்களுக்குத் தலைப்புக்கள் அனுப்புவீள்

இதுவரை வெளிவந்த சிறப்பிதழ்களைப் பார்த்து அவை போன்ற அல்லது இன்னும் புரட்சிகரமான, வாழ்வோடு தொடர்புடைய தலைப்புக்களையும் பத்து உபதலைப்புக்களையும் எமக்கு அனுப்பிவையுங்கள். கருத்து மோதலுக்கு உரிய தலைப்புக்களும் சேர்க்கப்பட வேண்டும். தலைப்புக்களை தரமகண்டு தேர்ந்தெடுத்து அடுத்த பிரசுங்களில் பயன்படுத்துவோம்.

ஆ-ர்

கருத்து மோதல்

அறிவு வளர்ச்சி மனித உறவை வளர்க்கின்றது
அறிவு வளர்ச்சி மனித உறவைச் சீரழிக்கின்றது
முடிவுதிகதி 15-5-86

தமிழரும் சாதியும்

“ஒன்றே குலம் ஒரு வனே தேவன்” என்ற உயரிய கருத்தின்கீழ், சிறந்த பண்பாட்டுத் தத்துவத்தினுள் ஆரம்பகாலத்தில் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்த தமிழினத்திற்குள் காலம் செல்லச் செல்ல “சாதி” என்ற ஒரு புதிய அமைப்பு தமிழன் பண்பாட்டைச் சீர்குலைக்கும் வகையில் உருபெறத் தொடங்கிற்று. இந்தப் புதிய அமைப்பானது இடைக்காலத்துள் தொடங்கிய அமைப்பே அன்றி தொன்று தொட்டு இருந்து வந்த ஒன்றல்ல.

இடைக்காலத்தில் புதிதாக இந்தக் களையானது மனித சமுதாயத்தில் எத்தகைய தாக்கத்தினை விளைவித்துள்ளது, பண்பாட்டில் உயர்ந்து நின்ற தமிழர்களின் இனிய வாழ்வில் எவ்வாறு சீர்குலைவு ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதனைச் சற்றே ஆராய்வோம்.

“கல் தோன்றி, மண்தோன்றக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த தமிழ்” என்பது முதுமொழி. அவ்வாறாயின் தமிழனும் உலகில் முதல் குடிமகனே. இவன் “பண்பாடுள்ளவன், இரக்கசிறந்தவன்” என வன், நீதி, நியாயம் கொண்டவன், மனித உணர்வுகளை மதிக்கத் தெரிந்தவன், தெய்வ பக்தியுள்ளவன் இவ்வாறு உயர்ந்த குணம் படைத்த இனத்திற்குள் எவ்வாறு “சாதி” உருவாகியது? இதற்கு என்ன காரணம்?

மனித சிந்தனையின் விருத்தியானது தொழில்கள் பல பெருக்க காரணமாயிற்று. தொழில்களின் பிரிவுகள், தொழிலரீதியில் மனிதனை உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் எனப் பிரித்தது. ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் ஒவ்வொரு “சாதி” வசத்துக் கொண்டான் தமிழன். இதனது விளைவு, இன்று தமிழினத்திற்குள் தோன்றியிருக்கும் ஒற்றுமையின் மையும், ஒதுக்கல் உணர்வுமே!

— கல்நியூர் விஜயபாரதி —

தொல்காப்பியர் இலக்கணம் வகுக்காத சாதி, தமிழ்முதாட்டி ஒளவை காணாத சாதி, பக்தி இலக்கியங்கள் பாராட்டாத சாதி எங்கே இருந்து வந்தது? இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் விதைத்து விட்டுப்போன இந்த “விசவித்து” இன்று எத்துணை பாரியமரமாக வேருன்றி முளைத்துக் கி. விட்டுப் பரவி விட்டது.

“நம்மை நாமே அடிமை கொள்ளும் போது, நமக்குள் நாமே ஒற்றுமை இன்றி இருக்கும் போது, நமக்குள், நாம் ஆயிம் சாதிகள் வகுத்துக் கொண்டு சண்டையிடும் போது, நான், உயர்ந்தவன், நீ தாழ்ந்தவன்” என்று ஒதுக்கல் கொள்

கையைக் கடைப்பிடிக்கும் போது அன்னியனிடமிருந்து எப்படி நாம் விடுதலை பெற முடியும்? இன்று வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் தமிழினத்திற்குள் எத்தனை “சாதிகள்” உள்ளன என்பதை நான் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. எமது சுழநாட்டில் மட்டுமன்றி, தென்னிந்தியாவில் தமிழரிடையே எத்தனை வகையான “சாதிகள்” உள்ளன என்பதை எமது தமிழ்மக்கள் அறிந்தவர்களே.

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா — குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்ல பாவம்”

என்று குழந்தைகளின் மனதில் “சாதி” என்னும் களை வளரக் கூடாது எனப் புரட்சிக்கவிஞன் பாரதி பாடியபோதும் கூட அது நடைமுறையில் சாத்தியமானதா? இன்று நமது தமிழ்ச் குழந்தைகள் தன்கூடப் பயிலும் மாணவர்களை “சாதி” சொல்லி இனம் காட்டும் போது அது எத்தனை வேதனையைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆமாம், இன்றும் “சாதி” என்ற பேயின் பயங்கர ஆட்டம் அரங்கேறியபடி தான் இருக்கிறது.

“வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை — எங்கள் வீட்டில் வளருது கண்டிர்! பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை சாம்பல் நிறத்தொரு குட்டி கருஞ்சாந்து நிறத்தொரு குட்டி

ஆளுக்கொரு நிறமாகும்”... எனப் பாடிக் கொண்டு போன பாரதி. ஆமாம், ஒரு பூனை தான், பல நிறங்களில் ஈன்ற குட்டிகளை நிற ரீதியில் பிரித்துப் பார்க்குமா? அதற்குத் தான் ஈன்ற குட்டிகள் என்ற நினைவு தான் வருகிறது. “பகுத்தறிவு” இல்லாத அந்த ஜீவனுக்கு இருக்கின்ற ஒற்றுமை உணர்வு, மனித சமுதாயமான தமிழனிடையே இல்லையே! ஏன்?

“இனியொரு விதிசெய்வோம்; அதை எந்த நாளும் காப்போம்; தனியொருவனுக்கு உணவில்லை யெனில் ஜெகத்தினை அழித்திருவோம்”

இந்திய மண்ணின் விடுதலைக் காய் தன்னை ஈந்த “அண்ணல் காந்தி” தன் மூத்த மகனுக்கு “கலப்பு மணம்” செய்துவைக்க வில்லையா? ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள் குலத்திலிருந்து ஒரு பெண் குழந்தையை எடுத்துத் தன் மகளாய் வளர்க்கவில்லையா? “சாதி” தனையை வெட்டி எறியப் பாரதியார் “தோளில் கிடந்த பூனூலை” அறுத்தெறியவில்லையா?

இனையர் சமுதாயமே! “சாதி” என்ற பூட்டை உடைத்தெறிய உங்களால் முடியாதா? “கலப்பு மணம்” என்று அன்னிய பெண்களை மணக்கும் ஆடவரே! உங்கள் இனத்துக்குள் ஒதுக்கப்பட்ட

பெண்களை மணந்து “சாதி” வெறியை அழிக்க முடியாதா? நீதிக்காக, நியாயத் துக்காக தர்மத்துக்காகக் கட்டுப்படுங்கள், அடிபணியுங்கள்! ஒதுக்கப்பட்ட “சாதி” அமைப்புள் உள்ள ஒரு பெண்ணைக் காதலித்துவிட்டுப் பெற்றோருக்குப் பயந்து அவளைக் கைவிடாதீர்கள்? அது நீங்கள் செய்யப்போகின்ற பாவம். “கலப் மணம்” புரிவதன் மூலம் தான் புதியதொரு சமுதாயம் நானே நம் சிரூரிடையே மலரப் போகிறது.

“சாதியிரண்டொழிய

வேறில்லைச் சாற்றுங்கால் நீதிவழுவா நெறி முறையில் — மேதினியில் இட்டார் பெரியோர், இடாதோர் இழிகுலத்தோர் பட்டாங்கி லுள்ளபடி”

இந்தச் செந்தமிழ்ப் பாவைத் தாரகமந்திரமாகக் கொள்ளுங்கள் தமிழ்சமுதாயமே! வீட்டிலும், வீதியிலும், எந்தமூலமுடிக் குகளிலும் இப்பாடலை ஒலிக்க விடுங்கள். வீட்டிலுள்ள முதியோர் “சாதி” பற்றிப் பேசினால் அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறுங்கள். நீதி, நியாயத்தை மனித தர்மத்தை, தமிழன் ஒன்றுட்டு வாழவேண்டிய அவசியத்தைத் தெளவாக எடுத்துக் கூறுங்கள். முதியவரிடம் வேருன்றியுள்ள

போலியான இந்த உணர்வை அவர்களிடமிருந்து களைத்தெறியுங்கள். “சாதி” என்ற முகமுடியை உங்களிடமிருந்து கிழித்தெறியுங்கள்.

“ஒன்று பட்டால் உண்டுவாழ்வு ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவர்க்கும் தாழ்வு”

“சாதி” எம்மக்களைப் பல்லாண்டுகளாக அன்னியனிடம் அடிமைப்பட வைத்துள்ளது. எமது அடிமை விலங்கை நாம் உடைத்து எறிந்து விட்டு.

“தமிழன் என்று சொல்லடாதலை நிமிர்ந்து நில்லடா” என்ற நிலையில் சுதந்திரமாக வாழ எம்க்குள் வேருன்றி வளர்ந்திருக்கும் “சாதி” என்ற நச்சு மரத்தை அடியோடு வெட்டி வீழ்த்தி அதன் மூலவேர்களை அகழ்ந்து தீயிலிட்டுக் கொழுத்துவோம்.

ஆமாம் “சாதி என்று கூவுகின்ற மடமையைக் கொழுத்துவோம்” என உங்களை அழைக்கிறேன். எத்தனை எதிர்ப்புக்கள் வந்தாலும் எமது கொள்கையை நிலைநாட்டுவோம். தமிழ்ச்சமுதாயத்தை ஒன்றுபட்டு வாழ விடாது, அடிமைத்தனையில் இருந்து மீளவிடாது, ஆக்கப்பாதையில் செல்லவிடாது, அழிவுப் பாதைக்கு இட்டுச் சென்று கொண்டிருக்கும் கொடிய அரசு

இளமையிற் சிறந்த வளமை இல்லை

கனன “சாதியை” தீயிட்டு எரிப்
போம்! எமது தலைமேல் அமர்ந்து
கொண்டு, எம்மை அழக்கி,
அழிக்கக் கங்கணம் கட்டிக்
கொண்டிருக்கும், இந்தக்கூற்று
வனை நாம் ஒழித்துக் கட்ட முன்
வராவிட்டால் வேறு யார் முன்
வரப் போகின்றார்கள்?

நாளை மலரப்போகும் நமது
தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் “ஒன்றே
தமிழினம், ஒற்றுமையே எங்கள்

வேதம்” என்ற மந்திரம் ஒங்கி
ஒலிக்க வேண்டும். இதற்கு வழி
காட்டிகள் நாமே! வாருங்கள்
சாதியை ஒழிப்போம்! சமத்து
வத்தைப் பேணுவோம்! உணர்
வுகளை மதித்து உரிமைகளைப்
பெறுவோம். ஒன்றுபட்ட தமிழ்
னாகத் தலைநிமிர்ந்து நடப்போம்!
நம் பாதையில் புதிய பூக்கள்
மலர்ந்து மணம் பரப்பட்டும்!
எங்கும் கமிழ்க தமிழ்மணம்!
எம்மை விட்டு ஒழிக சாதி வெறி!

இதே தலைப்பில் எழுதி எமது பாராட்டைப் பெறுவோம்.

செல்வி மரியநாயகம் ‘ஆக்’ உடுவில்

‘நிதியின் குரல்’ 218, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்

அருள் கொழும்பு 13.

நிர்மலா அருள்நேசன், பருத்தித்துறை

நாளை எழுதுவோம்.....

எழுதுகோல் என்னைப் பார்த்து
ஏக்கமாய் கேட்டது.

“அநியாயம், அக்கிரமம், அட்டேழியம், அராஜகம்
அகதி அநாதை, அழுகை, அச்சம்
இவை தவிர, எழுத வேறு எதுவுமே இல்லையா?”
“அந்திவானம், அலைகடல், அழகு நிலா
அசையும் நதி, ஆடிடும் அருவி அரும்பும் மலர்கள்
எத்தனையோ உண்டு இன்னும் இவைபோல,
இந்த நாட்கள் நல்லவையாக
இன்று நாங்கள் முயற்சிகள் செய்வோம்
எங்கள் மண்ணின் மைந்தர் நாமென
ஏற்றமாய் வாழும் நாளை நாட்களில்
எழுதிக்குவிப்போம்—இயற்கையின் எழிலை எல்லாம்
என்றேன் பதிலாக.

—ஜெயாபாலாஜி
முருங்கன்.

கல்ஹின்னை எம். எச். எம். ஹலீம்தீன்

சுதந்தரத் தாயாம் இலங்கையின்
சுபிட்சம் பெருக வேண்டுமெனில்
மதமும் — மொழியும் — இனமதுவும்
மாறு பட்டே இருந்தாலும்
நிதமும் எண்ணத் தூய்மையுடன்
நேர்த்தி யாகக் கைகோத்து
இதமாய் இணைந்து பிணைந்தே நாம்
ஒற்றுமை ஒளியை ஏற்றிடுவோம்!

✱

வியத்தகு பணிகள் புரிந்தாலும்
விட்டுக் கொடுத்தே மற்றவரின்
நயத்தகு பணிகளை மதித்தென்றும்
நல்ல பண்பை உளங்கொண்டு
இயாகச் சிந்தை வளர்த்தென்றும்
தேசிய ஒற்றுமை போற்றிடுதல்
நியதி என்பதை அனைவர்க்கும்
நித்தம் நித்தம் உணர்த்திடுவோம்!

✱

மிக்க பணிகள் ஆற்றியநம்
முன்னோ ரன்று நாட்டினிலே
தக்க ஒற்றுமை நிலைத்திடவே
தகுந்த தொண்டு செய்தார்கள்
பக்குவ முடனே அத்தொண்டில்
பழுது நிகழா வண்ணம் நாம்
அக்கறை கொண்டு உழைத்திட்டால்
அதனால் நன்மை அனந்தம்மே!

✱

புரட்சிக் கருத்தில் திளைத்தாலும்
புதுமை காண விளைந்தாலும்
குறிக் கோளதுவா யிருந்தாலும்
கொள்கை எதுவா யிருந்தாலும்
அரசியல் பேதம் இருந்தாலும்
அவைகள் தேசிய ஒற்றுமையை
அரித்து எரித்து அழிக்காமல்
ஆக்கம் புரிதல் கடனாமே!

நட்புறவாலே கூட்டுறவை

நன்றாய் வளர்த்து எருவிட்டு
கட்டுப் பாடு சட்டங்கள்

கண்ணியத் தூடனே மதித்தேநாம்
எட்டுத் திக்கும் வாழ்ந்தாலும்
ஏக இறைவனின் படைப்பேநாம்
என்ற மனிதப் பண்பினையே
என்றும் மதித்து ஒன்றுவோம்!

★

தேசிய ஒருமைப் பாட்டில்தான்

தேச மக்களின் முன்னேற்றம்!

தேசிய ஒற்றுமை இலையெனில்,

தெளிவோம் அன்னார்க் கிலையேற்றம்!

வீசிய காற்றின் வேகத்தால்

வீழ்ந்து நொறுங்கும் மரம்போன்று

வேற்றுமை யென்னும் விஷக்காற்று

வீழ்த்தும் நிச்சயம் அனைவரையும்.

★

குறிப்பு : இக்கவிதை கவிஞரின் “காலத்தின் கோலங்கள்” என்ற
கவிதைத் தொகுப்பிலுள்ள ஒரு கவிதையாகும்.

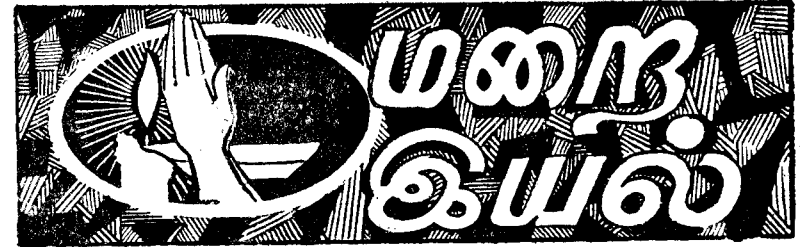
தீயதும் தூலதும்

இளமைப் பருவத்திலே காந்தியாருக்குத் தீயவர் நட்பு
ஏற்பட்டது. நண்பர்களுடன் கூடி அவர் புகைபிடிக்க ஆரம்
பித்தார்.

சில சமயங்களில், சிகறெற்புகைக்க அவர் திருடவேண்டி
யிருந்தது, வேலைக்காரனின் ஊதியத்தில் முதன்முதல் திருட
டைத் தொடங்கினார். தன் சகோதரனின் கைக்காப்பிலிருந்து
தங்கத்தை வெட்டியெடுக்குமளவிற்குப் படிப்படியாகத்
திருட்டு வளர்ந்தது.

சிலகாலத்தின் பின், புகைபிடிக்கும் கெட்ட பழக்கத்தை
வெறுத்துக் கைவிட்டார்.

இளமையில் அறியாமற் செய்த பிழையை நினைந்து
வருந்தி, தான் செய்த குற்றத்தை ஒரு கடிதத்தில் எழுதித்
தந்தையிடம் கொடுத்து மன்னப்பை இரந்து நின்றார்.
மன்னிப்புக் கேட்க அவர் வெட்கப்புடவில்லையாம்.

எம்மதமும் சம்மதம்

விஞ்ஞானம் உலகைச்
சுருக்கியும் கோள்களை இணைத்
தும் மனித குலத்தை மேம்
படுத்த, அரசியல், மொழி,
மதம் என்பன கோள்களுக்குள்
கோள்களை உருவாக்குகின்றன.
இதனால் பிளவுபட்டு நிற்கும்
மனித சமூகத்தின் இடைவெளி
கள் மேலும் விசாவித்துச்செல்
கின்றன. உலகியல் தேவைகளை
இணைப்பதில் வெற்றி பெற்ற
விஞ்ஞானம் மனித நேயஇணைப்
பில் தனது இயலாமையை ஒத்
துக்கொண்டுள்ளது. மெய்ஞ்ஞான
நோக்கை மறந்து வெறும்
வாதப்பிரதிவாதங்களை அடிப்
படையாகக்கொண்டு இயங்கும்
மதங்கள் இன்று கணிசமான
அளவிற்கு முரண்பாடுகளை
வளர்ப்பதற்கு ஊற்றுவாயாக
உள்ளமை வெள்ளிடை மலை
யாகும். மதங்கள் உண்மையான
தத்துவார்த்த அடிப்படையில்
செயற்படிபின் பரசமய உணர்
வுடன் முழு மனுக்குலமும்
இணைய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

கடவுட்கொள்கை சடச்சாசா
ரம், வழிபாட்டு முறைகள்
ஆகியனவற்றில் உள்ள வேறு
பாடுகள் மதவேறுபாடுகளை ஏற்
படுத்தும் பாரிய கட்டளைக் கற்
களாக மக்களுக்குத் தெரிகின்
றனவே தவிர உண்மையான
ஆன்மசுடேற்றப் பாதைகளின்
அடிப்படையில் மதங்களிடையே
ஒற்றுமைகளே பரக்கக் காணப்
படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இ. கந்தசாமி,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்,

கடவுட் கொள்கைபற்றி சைவ
சித்தாந்தம் கூறுகையில் முழு
முதலாகிய சிவன் “எங்கும்
நிறைந்தவன்” “எல்லாம் அறிந்
தவன்” “வரம்பில்லா ஆற்றலு
டையவன்” என்கிறது. இத
னையே கிறிஸ்தவம் முறையே
“Omni Present”, “Omni-
scient” “Omnipotent” எனக்
கூறுகின்றது. இவ்வாறு எங்கும்
நிறைந்தவனே அல்லா! அவ்வா!

எல்லாம் அறிபவனே அல்லா! அல்லா! என இஸ்லாம் போதிக் கின்றது. இவ்வாறாக கடவுள் பற்றிய தன்மைகளில் எல்லா மதமும் ஒருமைப்படுவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

“அநீதிக்காக நொருக்கப்படு பவன் சொர்க்கத்தைச் சுதந்தரிக் கின்றான்” என யேசுபிரான் அருளியிருப்பதும் “ஓயாது கஷ்டப்படுபவன் அல்லாவின் சங்கைக் குரியவனாகின்றான்” என முகமதுநபி மொழிந்திருப்பதும் ஒரு ஆன்மா எவ்வளவிற்குக் கண்ம பலனை அனுபவிக்கின்றதோ அவ்வளவிற்கு நன்னிலை எய்தமுடியும் என சைவ சித்தாந்தம் தெளிவதும் ஆன்ம ஈடேற்றம் பற்றி மதங்கள் கொண்டுள்ள ஒருமைப்பாட்டை விளங்குகின்றன.

இவ்வாறே “உனது இருதயத்தைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள் ஆண்டவன் அங்கே வாசம் செய்வார்” எனக் கிறிஸ்தவம் கூற “உனது எண்ணத்தையும் சொள்கைகளையுமே அல்லா கவனிக்கின்றான் வேறெதையுமல்ல என ஸ்லாஹும் “கிரி கரண சுத்தி” என இந்து மதமும், இறைமருள் ஆன்மசக்தி என ஆதிசங்கரரும் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள தொடர்பை விளக்குவதில் “ருமைப்படுவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

எந்தவிதமான அனுபூதி நிலையையோ நேரடியான சிறு தெய்வீக அனுபவத்தையோ பெறாமல் வெறும் ஏட்டுச்சுரைக்காய் நிலைகைவரப் பெற்றுத் தம்மை மேதாவிகள் என வெளிக்காட்டிக் கொள்வதற்காகச் சிலர் தவறான கருத்துக்களைப் புகுத்தியிருப்பதுடன் பிறசமய கண்டனங்களையும், கண்டனக் கண்டனங்களையும் கூட முன் வைத்தனர். இருதயம் சம்பந்தமான பரிசுத்தம், ஆன்மீக உணர்வுநிலை ஆகியனவற்றை வலியுறுத்தாது வெறும் ஆகமங்களையும், அனுட்டானங்களையும் இடைக்காலங்களில் சமய நூல்களில் புகுந்து கொண்ட பொய்யுரைகளையும் பெரிதாக மதித்து அவை தாம் உண்மையான சமய நெறிகள் எனக் கூறி மக்களைத் தவறாக வழிப்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர். இவர்களாற் தான் சாதிபேதங்களும், மதத்தாழ்ப்புகளும், விவாகக்கொடுமைகள் போன்ற பிற்போக்கு வழக்குகளும் ஆண்டவன் பெயரால் போதிக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இதனால்தான் இன்றும் கூட உலகின் பல திக்குகளிலும் மதங்களிடையே பூசல்கள் நடந்து கொண்டும் வருகின்றன.

கீழ்ப்படிதல் மூலம் தான் ஆண்டவனை அடையமுடியும் என்பதைக் கிறிஸ்தவம் செம்மையாகக் காட்டுவதும், சைவமும் மரபுப்பாட்டில் முறை

யாகக் கூறுவதும் போல் அல்லாவின் விருப்பம்கீழ்ப்படிதலே என ஸ்லாம் கூறுகின்றது. கல்வி செல்வம் ஆகியவற்றால் செருக்குக்கொண்டு விழங்கப்பட்ட ஒருவனுக்கு தேவன் அருள் பராலிக்காது என்று எல்லா மதங்களும் கூறுகின்றன. உதாரணமாக மாட்டுக்கொட்டகையில் பிறந்து நாட்டிலுள்ள இடையர்கள், மீனவர்கள், தச்சர் போன்ற பாட்டாளிகளுடன் கலந்து வாழ்ந்த யேசுவிற்கு அருள் பாலித்தமையும், அனுட்டானங்கள், அனுபூதிகள் நிறைந்த சிவகோசரியாரின் அன்பை ஏற்காது உண்மை அன்பு கொண்டாட்டு மனிதனான கண்ணப்பனின் அன்பைச் சிவன் ஏற்றுக் கொண்டமையும், ஐத்தனையோ சீமான்கள் இருக்கவும் சாதாரண போர்வீரரான நபிக்கு அல்லாவின் பார்வை கிட்டியதும் இதனை நன்கு நிறுவுகின்றன.

இறைவன் வழியில்பட்டு நிறைவே இறைவழிபாடு என்பதை எச்சமயமும் ஏற்றுக்கொண்டு செயற்படுகின்ற அதே வேளை இந்த வழிபாட்டுக்கு மூலாதாரமாகச் சுத்தமான மனம் இருக்க வேண்டும் என்பதும் ஜெபம் ஸ்தோத்திரம் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதும் கூட வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மலை யொன்றில் ஏறி தனிமையில் இருந்து தேவனை ஜெபம் செய்தவர் யேசுபிரான். குகை ஒன்றில் புகுந்து அல்லாவைக் குறித்து அன்பு வழியில் ஜெபித்தவர் நபி

பெருமான். ஏன் இந்து மதத்தவரின் வழிபாட்டு முறைகளிலுள் தோத்திரப்பாடல்களின் முக்கியத்துவம் எத்தகையது என்பதை அதன் எண்ணிக்கை, பாடற் சிறப்பு என்பன எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

மனிதரிடையே காணப்படுகின்ற பாவச்செயல்களை கொலை, களவு, பொய், மது அருந்துதல், பிறன்மனைநாடல் என ஐந்தாக இனங்கண்டு அவைகளைச் செய்யக்கூடாது என எல்லா மதங்களும் கூறுகின்றன. சைவம் இதனை பஞ்சமா பாதகம் எனக் கூற பௌத்தம் இவைகளைத் தவிர்த்தல் பஞ்சசீலம் எனக்

“குறையை யே பெரிதாய்ப் பார்த்துக் குற்றத்தைக் கணக்குப் பார்த்தால் ஒருவரும் மனிதராகார்

உறவுக்கும் ஒருவர் தேறார்.”

கூற கிறிஸ்தவம் பத்துக்கட்டளைக் கற்களாக எடுத்துக்கூறுகின்றது. ஏனைய சமயங்களும் இவ்வாறு கண்டிப்பதில் பின் நிற்கவில்லை. தவிர இச்செயல்களைக் கண்டிக்கின்ற மதங்கள் ஜீவகாருண்யம், ஈகை, பிறநலம் பேணல் ஆகிய செயல்களை வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. பொதுவாக எல்லா மதங்களும் இவை பற்றிக் கூறினாலும் கிறிஸ்தவம் அயலவனை நேசிப்பதையும், பௌத்தம் ஜீவகாருண்யம் பேணலையும், ஸ்லாம் ஈகை, தானம் என்பவற்றையும் முதன்மைப்படுத்தி நிற்கின்றன. உண்மையில் ஜீவகாருண்யம்

நட்டார் குடியை நாளும் உயர்த்து

உள்ளவர்களே அயலவனைநேசிக்கவும், அயலவனை நேசிப்பவனே கொடை, தானம் என்பவற்றை மேற்கொள்ளவும்முடியும். இந்நிலையில் கருத்தூன்றி நோக்குகையில் எல்லா மதமும் ஐக்கியப்படுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ஒவ்வொரு சமயத்திலும் முழுமையாகத் தோய்ந்து அதனை உண்மையாக உணர்ந்துகொண்ட மகான்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும், நடைமுறைகளும் பெரிதும் பரசமயரீதியில் அமைந்து எம் மதமும் சம்மதம் என்ற ரீதியில் அமைந்திருப்பது எமது கருத்திற்கு மேலும் வலுவூட்டுவதாக உள்ளது. இராமகிருஷ்ணபரமஹம்சர் இந்துசமய அனுட்டான வாதியாகச் சக்தியை வழிபட்ட பின் ஸ்லாமிய அனுட்டானங்களைப் பின்பற்றி அல்லாவை வழிபாடு செய்தார். பின் கிறிஸ்தவ அனுட்டானங்களைப் பின்பற்றிக் கர்த்தரை வழிபட்டார். இதுலிருந்து அவர் பெற்ற முடிவு யாதெனில் மதங்கள் யாவும் வெவ்வேறு பாதைகளில் வரும் வெவ்வேறு ஆறுகள். அவை கருணைப்பெருங்கடலாகிய ஒரேஇறைவனைச் சென்றடைவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன என்பதாகும். இவரின் சீடரான விவேகானந்தர்கூட குறுகலான சமயவாதங்களுக்கு எதிராகச் சர்வமத சமரசம்பற்றி உலகறிய விரிவுரைகள் ஆற்றமுடிந்தது.

மதங்கள் யாவும் ஆசியாக் கண்டத்தில்தோற்றம் பெற்றன என்று கூறப்படுகின்றதாயினும் எந்த ஒரு மதமும் முழுஆசியாக் கண்டத்தையும் அடக்கியதாக அமையவில்லை. எனவே இம் மதங்கள் யாவும் வெவ்வேறு பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களை வெவ்வேறு பாதைகள் ஊடாக ஒரே முழுமையை நோக்கிச் செலுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை என்பது தெளிவு.

இன்றைய நடைமுறையில் நடப்பதென்ன? எங்களுடைய சமயமே மெய்ச்சமயம். எங்களுடைய வேதநூலே உண்மையானது. நாம் வணங்கும் நாமத்திற்கான் ஆண்டவன் இருக்கின்றான் என ஒவ்வொரு சமயமும் தத்தம் மதங்கள்பற்றி மேன்மைப்படுத்துகின்றன. ஆனால் இது மிகவும் விசனிக்கத்தக்க விடயமாகும். சர்வ வல்லமையுள்ள விவாபகமான சக்திபற்றிய நிலைப்பாட்டை உணர்த்தி மெய்ஞான அடிப்படையில் வழிகாட்டவே சமய நெறிகள் தோற்றம்பெற்றன. எனவே ஆண்டவன் இனத்திற்கோ, மொழிக்கோ, பிரதேசத்திற்கோ சொந்தமானவன் அல்ல. முழு மனித குலத்திற்கும் முழு ஜீவராசிகளுக்கும் முழு உலகிற்கும் சொந்தமான சர்வவியாபி, சர்வ வல்லாளர், சர்வஞானி என்பதே எல்லாச் சமயத்தினதும் அறிவு பூர்வமான முடிவுமாகும்.

பணச் செலவின்றிப் பண்பாடு பெறலாம்

வண. தனிநாயகம் அடிகளாரின் தாகம்

உலக வாழ்க்கையைத் துறந்தும், தமிழ்ப்பற்றைத் துறக்காமல் வாழந்தவர் தனிநாயகம் அடிகள். இவர் 19.3-08-02 மதுகதி நெடுந்தீவிலே தோன்றியவர். ஊரகாவற்றுறை புனித அந்தோனியா கல்லூரியிலும், யாழ்ப்பாணம் புனித பற்றிக்ஸ் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்று, 'கேம் பிரிட்ஜ் சீனயா' என்னும் பர்ட்சையிலும் திறமையுடன் சித்தியடைந்தவர். கொழும்பிலுள்ள குருமடப் பயிற்சிக் கழகத்தில் நான்காண்டுகள் பயிற்சி பெற்றுக் குருவாவவரானார்.

அன்றா தமிழ்மீது கொண்ட பற்றுக்கு துணுடுகோலாயிருந்தது தமிழ்நாட்டில் அவர் பணியாற்றியபுனித திரேசாக்கல்லூரி. குருசாமிப்பண்டிதரிடம் முறையாகத் தமிழ் பயின்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் புகுந்து பட்டமும் பெற்றார். தமிழ்வுளர்ப்பதில் அக்கறைகொண்ட தனிநாயகம் அடிகள் தமிழர்கலாச்சாரம்' என்னும் முத்திங்கள் ஏட்டினை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இந்து ஆசிய கலாசாரம் (Indo-Asian Culture) என்னும் முத்திங்கள் ஏடு வெளியிடப்படுவதற்கு முன்னர் தமிழர் கலாச்சாரத்தை (Lamil Culture) வெளியிட்ட பெருமை இவரையே சாரும்.

கொழும்பில் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி டிப்ளோமா கற்போருக்குத் தமிழாசானாகிப், பின் கலாநிதிப் பட்டம் பெறும் பொருட்டு லண்டன் சென்று மீண்டுப்பிராதுண்பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய பின்னர், மலேசிய பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப்

பேராசிரியரானார். மலேசியாவில் இருந்த காலத்திலேயே தமிழ்த் தாய்க்குப் பருவிழா வெடுக்கும் பொருட்டு 'உலகத்தமிழ் மகாநாட்டு' என்ற கட்டிடம் கட்டியவரும் என்ற வேண்டுகோள் மீதுரப்பெற்றார். அவரது அவாவனை நிறைவேற்ற மல்லசிய அரசாங்கமும் முன் வந்தமை பழம் நமசிப்பாலில் வழந்ததைப் போலிருந்தது. அங்கீகாரம் கிடைத்ததும் கணமேலும் தாமதியாது செயலில் இறங்குகினார் தனிநாயகம் அடிகள்.

செல்வி S. ஸாபி வலநீரோ.
பண்டாரவனம்.

உலகெங்குமுள்ள தமிழறிஞர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. இம்முதல் மகாநாட்டிற்கு 25 நாடுகளிலிருந்து 180 அறிஞர்களும் ஆயிரக்கணக்கான பாவையாளர்களும் வந்து கூடினர். சுவிடசலாந்து, யப்பான், அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், செக்கோசிலவாகியா, ஜேர்மனி, இந்தியா, இலங்கை போன்ற பல்வேறுநாடுகளிலிருந்து அறிஞர்கள் வந்தருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 22 ஆராய்ச்சிச் கட்டுரைகள் இம் மகாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்விதம் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டிற்கு வித்தூட்டுத் தமிழறிஞர் அணிவரையும் ஒன்றிணைத்த தனிப்பெருமை தனிநாயகம் அடிகளுக்கே உரியதாய்ற்று. ஆம்மத்தான பெரும் பணியை ஆற்றிய தனிநாயகம் அடிகளுக்கு தமிழ் கூறு நல்லுலகம் என்றும் கட்டமைப்பட்டிருக்கின்றது.

மலேசியாவின் கோலாலம் பூரிலே இடம்பெற்ற முதலாவது மகாநாட்டைத்தொடர்ந்து இந்தியாவில் சென்னை நகரிலே இரண்டாவது மகாநாடும், பிரான்சின் பாரிஸ் நகரிலே மூன்றாவது மகாநாடும், இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்திலே நான்காவது மகாநாடும், இந்தியாவில் மதுரையில் ஐந்தாவது மகாநாடும் இனிதே நடந்தேறியது.

அடிகளாரால் எழுதப்பெற்ற 'தமிழ்த்துது' என்னும் நூல் உலகப் புகழ்பெற்றது. இப்புகழ் காரணமாகவே 'தமிழ்த்துது தனிநாயக அடிகள்' என்னும் சிறப்புப் பெயரும் இவருக்குக் கிடைத்தது. உண்மையில் தமிழ்த்தாயின் தூதுவகைவே பணியாற்றியவர் இவர். பர்மா, தாய்லாந்து, பூனன், சம்பா, கம்போடியா, மலாயா, சுமத்திரா, யாவா, போர்னியோ, பிலிப்பைன்ஸ் நாடுகளில் தமிழ்நாகரிகத்தைப்பற்றி அநேக ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

எக்சுட்டத்திற்குப் பேசச்சென்றாலும் "என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே" எனும் திருமந்திரப்பாடலை முன்னுரையாகவோ அன்றேல் முத்தாய்ப்பாகவோ பாடுவது இவர் வழக்கம். இவ்வழக்கமொன்றே அவரது தீவிர தமிழ்ப்பற்றுக்கு உரைகல்லாகும்.

ஒவ்வொரு மொழிக்கும் அவற்றின் பயன்பாடும், சிறப்பும் குறித்துப் பல்வேறு பெயரிட்ட தனிநாயகம் அடிகள் தமிழுக்கு மகோன்னதமான இடமொன்றைக் கொடுத்திருந்தார். 1951ம்

ஆண்டு ஏப்ரல் 29, 30, மே 1ம் திகதிகளில் சென்னை தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகத்தாரால் யாழ்ப்பாணத்தில் எடுக்கப்பட்ட விழா வொன்றிலே பேசிய தனிநாயகம் அடிகளாரின் கீழ்வரும் கூற்று அதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. "இலந்தீன் சட்டத்திற்குரிய மொழியானால், இத்தாலியம் காதலுக்குரிய மொழியானால், ஆங்கிலம் வணிகத்துக்குரிய மொழியானால், தமிழ் பக்திக்குரிய மொழி", என்று இவ்வாறு தன் பேச்சின்போது தனிநாயகம் அடிகள் குறிப்பிட்டார்கள்.

சங்க இலக்கியங்களிலும் சைவத்திருமுறைகளிலும் அதிகமாக ஈடுபட்ட அடிகளார் இவை பற்றியும் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இவரது சொற்பொழிவாற்றும் நடை, சேக்கிழாரின் செய்யுள் நடையினையொட்டியதென்று தமிழறிஞர்கள் போற்றுவர்.

வீரமாமுனிவர் என்னும் பெஸ்கி, போப் ஐயர், கால்டுவெல் ஐயர், ஞானப்பிரகாச அடிகள் முதலிய பாதிரிமார்கள் தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றிய சேவை அளவிடற்கரியது. இவ்விதம் தமிழ்த்தொண்டு புரிந்த பாதிரிமார்கள் வரிசையிலே தனிநாயகமாகத் திகழ்பவர் தனிநாயகம் அடிகள்.

அடிகள்மறைந்து (1980ல் மறைந்தார்) ஆறு ஆண்டுகடந்துவிட்டாலும், கடல் கடந்து சென்றும் தமிழ்ப்பணியாற்றிய அடிகளின் சேவை தமிழ்மொழி உள்ளவரை நின்று நிலைக்கும் என்பதிலும் போற்றப்படும் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

“திரைகடலோடியும் திரவியந்தேடு”

மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு செய்கைக்கும் முயற்சி இருந்தால் முன்னேற்றம் இருக்கும். இந்த ரீதியில் நோக்கும்போது கடல் கடந்து சென்ற யினும் செல்வத்தைத்தேடி நல் வாழ்வு வாழவேண்டும் என்ற தமிழ்மக்களின் உண்மைக் குறிக்கோளின் வெளிப்பாடே அல்லது தோற்றமே திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு என்ற முதுமொழியாகும். எங்கு சென்றாவது பொருள்தேடி செல்வத்தைச் சேர்க்கவேண்டுமென்ற அயரா முயற்சியும், அவாவும், ஆசையும் தமிழ்மக்களின் நெஞ்சங்களிலே கடல் அலைகளைப்போல திரண்டு கொண்டிருந்தன. வாழ்வை மிளிர்ச்சியெய்வேண்டுமென்ற உந்துதலின் விழைவே திரைகடலோடியும் திரவியந்தேடுவதைத் தமிழரின் குறிக்கோளாக ஆக்கிவைத்தது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் இறை பக்தி வாழ்வு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ்நாடு உலகபுகழ் நாடாக விளங்கியது. பிறநாட்டார் தமிழ்நாட்டின் பெருமையை பேசினர். தமிழ்மக்கள் திரைகடலோடித்திரவியம் தேடினர். கடல் சூழ்ந்த நாடுகளை நாடினர். பாழாய்ப்போன இடங்களை பண்படுத்தினர். தமிழர் சென்ற இடமெல்லாம் தம்புகழ்பரப்பி செல்வம் உடையோராய் விளங்கினர். தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டுக்கும் மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்டகாலப் பிரிவு சங்க காலம் எனப்படும்.

அக்காலத்தில் தமிழ்மக்கள் திரைகடலைத்தாண்டித்திரவியம் தேடினர். முசிறி, கொற்கை, நொண்டி என்பன அக்காலத்துச் சிறந்த துறைமுகப்பட்டினங்கள். இத்துறைமுகங்களில் பிறநாட்டுமரக் கலங்கள் அக்காலத்தில் பொருள்கள் பலவற்றை இறக்குமதிசெய்தன. இங்கிருந்து பலவகைப் பொருள்களை ஏற்றிக்கொண்டு பல நாடுகளுக்கு சென்று வாணிபம் நிகழ்த்திச் செல்வம், பொருள் கொணர்ந்தகாலம். இவ்வாறு நம் முன்னோரே மேற்றிசை நாடுகளுடன் சென்று திரவியம் தேடி பெரும் செல்வத்தை யுடைய திரவியங்களாக திகழ்ந்தனர் என்று சங்ககால வரலாறுகள்கூறுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல தமிழ்மக்கள் திரைகடலோடித் திரவியம் தேடினார்கள் என்பதற்கு தமிழில் காணப்படும் ஓரை, எலினி முதலானகிரேக்கச்சொற்களைசான்றுகளாக திகழ்கின்றன.

தி. வினிபிரெட்,
உரும்பிராய்,
(கலைப்பிரிவு) A/L

இதனையடுத்துவரும் காலமாகிய கி. பி. 9ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முதற் 14ம் நூற்றாண்டு வரையும் உள்ள காலப்பகுதி சோழர் காலமாகும். அக்காலத்தில் திசை கடந்த தமிழ்மன்னரின் ஆதிக்கமும் உச்சக்கட்டத்தினை கொண்டது என்று தெரிய வருகின்றது. அக்காலத்தில்திரை

இதே தலைப்பில் எழுதி எழுது பாராட்டைப்பெறுபவர்: 'சுதா' வேறு இருவரின் ஆக்கங்கள் முகவரி இன்றிக் கிடைத்துள்ளன

கடலோடியதால் திரவியம்சேர்ந்ததுமட்டுமன்றி கலை, கலாசாரம் கொள்வனவு கொடுப்பனவுகளும் ஏற்பட்டன. ஒன்று பலகை அறிவுச்சுடர்கள் மேலோங்கி அனுபவம் விரிந்து, மனப்பாந்து, பல தரப்பட்டவகையான வாணிக வளர்ச்சி தாரிழ் மக்களின் உள்ளத்தை ஊடுருவிப்பாய்ந்து கொண்டிருக்கலாம். அக்காலத்தில் வணிகர் சிறுகுழுக்களாய் பிரிந்து ஒவ்வொரு கூறவாக அமைந்து கூட்டாகச் சென்று பெரும் வணிகம் நடத்தினர்.

இலங்கையின் அண்மைக்கால விடயங்களை கோக்க மீதியில் திரைகடலோடித் திரவியம் தேடுவது என்பது சாலச்சிறந்ததெனக் கொள்வது பொருத்தமானகல்ல. எமது அயல்நாட்டான இந்தியாவிலிருந்து சென்ற நூற்றாண்டிலே சிறப்பாகத் தமிழகத்திலிருந்து கூலிகளாக இலங்கையில் கடல் கடந்து காலடி வைத்து குடியேறிய இந்திய வழிவழிசத்தினர், அன்றும் இன்றும் இன்னல்களையும், இழப்புக்களையும் அனுபவித்து உரிமைகளையும் இழந்து கவித்துக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் வறுமையோடு போராடிய வண்ணம் அடிமைகளாக நடத்தப்பட்டார்கள் மனித உரிமைகளை மீறிக் கொல்லும் கடியியல் உரிமைக்காக வேலைநிறுத்தங்களை மேற்கொண்டு துன்பங்களின் மேல் துன்பங்களை தாங்கியவர்களாகத்திகழ்ந்தார்கள். கல்நெஞ்சம் கனிந்துளாகும் என்பதற்கொப்ப கடியியல் உரிமைக்காக அவர்களின் எக்கங்கள், போராட்டங்கள், வேலைநிறுத்தங்கள் என்

பவற்றின் தாக்கங்கள் கட்சியாளர்களின் மனதை கொடவைக்கது. ஒன்று 1941-ல் பாகிஸ்தான் சிவ்வாரங்குழு முன்பு கடியியல் உரிமைகள் வாங்கும் திட்டத்தை அமுல்படுத்தியது. கடல் கடந்துவந்த மீமக்களின் துன்புயரங்கள் கண்ணீர்க்காவியமாகப் படிந்துள்ளன நாய்காணலாம். எனவே சிரைகடலோடித் திரவியம் தேடுகல் என்பது முன்னைய காலங்களில் தமிழ்மக்களின் செல்வக்கிரவியமாக அமைந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போது அது வெகுமதி அற்றதாக திகழ்கின்றது.

அண்மைக்காலத் திலிருந்து பெருங்கொடியான தமிழ் இளைஞர்கள் பெருவாரியாக மேற்காசிய நாடுகள், அமெரிக்கநாடுகள், ஐரோப்பிய நாடுகள் போன்ற நாடுகளுக்கு கடல் கடந்து சென்று கிரவியம்சொட்ட முற்பட்டுள்ளனர் பிற நாடு சென்ற எல்லாருமே எல்லாக் காலக்கிலும் கிரவியத்தைத் திரட்டினர் என்று கூறமுடியாது. ஏனெனில் அண்மைக்காலத்தில் வடக்க, கிழக்கு பகுதிகளின் நடவடிக்கைகள் இளைஞர்களை கடல் கடக்கச் செய்தின்றது அக்கிசுகளாக இருக்க விரும்பியும், உரிமைக்காப்பாற்றவும் இராணுவ சிப்பாய்களின் கொடுமைகளை தாங்கமுடியாமல் மலம் கெஞ்சில் வீர உரமின்றியும் உயிர்தப்பி பிழைக்கால்போதும் என்ற சோழைகளும் இன்றும் கடல் கடந்து சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சென்றேறிய பலர் திரவியம் திரட்டிவந்தது உண்மையே. அனால் காலப் (தொடர்ச்சி 40-ம் பக்கம்)

இனப்பற்று நம்மைத் தனிமைப்படுத்துதல் தகாது

உலகிலே உதிக்கும் மனிதன் ஒவ்வொருவனும் ஒரு தனிப்பட்ட இனம், மதம், மொழி, நிறம், வர்க்கத்தை சார்ந்தவனாகவே பிறக்கின்றான். ஏனெனில் மானிட சமூகமானது இப்படியான பல்வேறு பட்ட அம்சங்களினால் கூறுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. மனிதன் எந்த இனத்தைச் சார்ந்தவனோ அவ்வினத்தின்மட்டில் உணர்வுள்ளவனாகவும், பற்றுள்ளவனாகவும் வாழுகிறான். இப்பற்றுனது சமூக விலங்கான அவனை நிறைவான வாழ்வுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது, ஏனெனில்தனது இனத்தின் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விருத்திக்கு ஊன்றுகோலாக, உந்துகணையாக இருப்பதே இனப்பற்று. மனிதன் ஆளுமை உள்ளவனாக வளர வேண்டுமானால் அவன் ஏதாவது ஒரு கலையில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் தனது இனக்கலாச்சாரத்தின் படி வாழ்ந்து அவற்றைவளர்க்க வேண்டும்; அத்துடன் அவன் பண்பாடுள்ளவனாக வாழவேண்டும்; மனிதனுக்கு எவ்வளவு தூரத்திற்கு இனப்பற்று உண்டு என்று அறிவதாயின் அவன் எவ்வளவிற்கு தனது இனத்தின் கலை, கலாச்சார, பண்பாட்டு விருத்திக்குப் பாடுபடுகின்றான் என்பதே அளவு கோலாகும்.

தனது இனத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடுவதென்றால் தான் உண்டு, தனது வீடுண்டு என்ற வாழ்க்கையன்று. இப்படியான மனநிலை எம்மைக் கிணற்றுத் தவளைகளாக்கிவிடும். ஓர் இனத்தவன் மற்றைய இனத்தின் சிறப்பியல்புகளுக்கு மதிப்புக்கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஓர் இனத்தின்சிறப்பியல்புகள் எந்தவொரு

வகையிலும் மற்ற இனத்தினது சிறப்பியல்புகளுக்கு தாழ்ந்ததாகவோ அல்லது உயர்ந்ததாகவோ இருக்கமுடியாது. உண்மையான இனப்பற்றுள்ளவன் மற்றைய இனத்தின் கலை, கலாசார, பண்பாடுகளை நன்குகற்று அதிலிருந்து தனது இனத்தின் சிறப்பியல்புகள் எவ்விதத்தில் வளர்ந்திருக்கின்றது என்பதை ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பான். எனவே உலகளாவிய பரந்த மனப்பான்மையோடு ஓர் இனத்தவன் மற்றைய இனத்தை மதித்து நடக்கவேண்டும்.

ச. இயூஜின் பிரான்சிஸ்,
யாழ்ப்பாணம்.

தமிழர்களாகிய நாம் நமது நாட்டில் பல்வேறுபட்ட ஒடுக்கு முறைகளுக்குப் பலியாகிக்கொண்டிருக்கின்றோம். எமது கலை கலாசார பண்பாட்டு வளர்ச்சிகுன்றி மிகவும் பரிதாபமான நிலையில் நாம் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். இப்படியான இன்னல்களிலிருந்து எமது இனத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு எம்வொவ்வொருவருக்கும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மகன் ஒவ்வொருவனும் இனப்பற்றினால் உந்தப்பட்டவனாகவே பல்வேறுபட்ட இன விடுதலை முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளான், எமது போராட்ட வரலாறு இதனை அடிப்படையாக வைத்துப் பிறந்ததொன்றாகும். இன்று தமிழன் துப்பாக்கி ஏந்துகின்றான் என்றால் அதற்கு மூல காரணம் இனப்பற்றே என்பதையாரும் மறுப்பதற்கில்லை இருப்பினும் 'அளவிற்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு' என்றும் போல் எமது இனப்பற்றுமிருந்து இனவெறியாகவோ அல்லது அது

குறைந்து மந்த நிலையையோ அடையக்கூடாது. எதற்கும் ஒரு வரையறை வேண்டும்.

தமிழினத்துக்கென்று ஒருகலை, கலாசாரம் பண்பாடு உண்டு. எனவே நாம் எமது இனத்தை பாதுகாக்க எடுக்கும் முற்சிகள் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும் அவை எமது இனத்தின் கலையை, வளர்க்க உதவவேண்டும், கலாசாரத்தைப்பெருக்க உதவவேண்டும். பண்பாட்டில் தமிழன் சிறக்க வழிசமைக்கவேண்டும் “தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு தனியே அதற்கொரு குணமுண்டு” என்று கூறுவார்கள். ஆனால் அனேகருக்கு அந்தக் குணம் என்ன என்பது தெரியாது. தனிநாயகம் அடிகள் பலமொழிகளின் சிறப்பியல்பினை எடுத்துக்கூறும்போது தமிழ் மொழி இரக்கத்தின் மொழி என்று கூறுகின்றார். தமிழன் இரக்கமுள்ளவன் என்பதுதான் அதன்பொருள். எனவே இனப்பற்றுள்ள தமிழ் இரக்க சிந்தையுடையவனாயிருப்பான். அவனிடம் அரக்கத்தன்மை இருக்காது அவன் மற்ற இனத்தவருக்கு மதிப்பளிப்பான். மற்ற இனத்

தின் சிறப்பியல்புகளை வரவேற்பான்.

மானிடக்கூறுகள் பலவிதமான பேதங்களை கற்பித்தபோதும் அவற்றின் முக்கியமான மையமாய் இருப்பவன் மனிதனே மனித மாண்பு எந்தவொரு வகையிலும் எந்த ஒருகாரணியாலும் பாதிப்படையக்கூடாது. மனிதன் இனப்பற்றுள்ளவனாக வாழுகின்றான் என்றால் அவன் மனிதனாக மற்றைய இனத்திற்கு மதிப்பளித்துத் தனது இனத்தின் வளர்ச்சிக்கு முன்னின்று உழைக்கின்றான் என்பதுதான் அர்த்தம் இப்படியாக மனிதன் வாழும் பொழுது அவன் ஆளுமையில் முதிர்ச்சியடைந்தவனாக மற்றவர்களை ஏற்று வாழும் பரந்த மனப்பான்மை கொண்டவனாக தமிழன் என்ற ரீதியில் சிறப்பாக சகிப்புத்தன்மை கொண்டவனாக வாழுகின்றான்.

எனவே தமிழர்களாகிய நாம் எந்தவொரு வகையிலும் மற்ற இனத்தைப் பகைத்தோ பழித்தோ வாழுதல் முடியாது. மாறாக அவர்களை மதித்து வாழ்வதில்தான் எமது இனப்பற்றின் முயற்சிகள் அர்த்தம் பெறும்.

யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற புறநானூற்றுச் சங்க நாதத்தினைப் “புதிய உலகம்” ஈழவர்களின் இந்த இக்கட்டான வேளையில் மீண்டும் ஒலித்திருப்பது மிக மகிழ்ச்சிக் குரியது. நான், எனது, எனக்கு என்ற குறுகிய வட்டத்தில் வாழாது, தொன்றுதொட்டே உலகளாவிய மனப்பாங்கினை வளர்த்து வந்தவர்கள் தமிழர் என்ற உண்மையை மீண்டும் பறைசாற்றுவது தமிழறிஞர் கடனாகும். இதுவே “தமிழ்த்துது” தனிநாயக முனிவனின் தனியாத தாகமாகும். உலகப்பேரறிஞர்களை ஒன்றுசேர்த்து, அவர்க்குத்தமிழ்ச்செல்வத்தை அள்ளிக் கொடுத்து அனைத்து நாட்டவரையும் ஒரு கொடிக்கீழ் கொணர்ந்து, தமிழனைக் குவிழா தரணியியங்கும் எடுத்தாங்கே, “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்றியம்பி, தமிழர் தம்முறவை, விரிந்த நோக்கை, சமரசச் சிந்தனையை, உலகறியச் செய்த தவமுனிவனின் சீரிய நோக்கு சான்றோரால் புகழப்படுகின்றது.

கிரேக்கமும் யவனமும், ஆரியமும் வைஷ்ணவமும், சமணமும் பௌத்தமும், கிறிஸ்தவமும் முகமதியமும் தென்னகத்தத்துவங்களோடு சங்கமித்ததோடு நின்று விடாது, அவை தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் தழுவமுயன்றன. தமிழ்கூறும்நல்லுலகும், தனக்கேயுரித்தான சீரிய விருந்தோம்பற்பண்பினால் அவற்றைப் பெருமனத்தோடு ஏற்றாலும், தன் இனம் சார்ந்த நிலையை அது இழந்துவிடவில்லை. இதுவே தமிழகத்தின் தனித்துவமாகும்.

இனப்பற்று என்ற போர்வையில் இனவெறி பிடித்தாடும் ஈனர்கள் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற தமிழரின் பழம்பெரும் தாரகமந்திரத்தை மறந்துவிடக்கூடாது. இனப்பற்று ஒரு குறுகிய கண்ணோட்டத்திற்குள் வருகின்றபோது அது எம்மைத் தனிமைப்படுத்திவிடும் என்ற பேருண்மையை நாம் எப்பொழுதும் உணரவேண்டும். இல்லையேல் நாம் எம் பாரம்பரிய விருந்தோம்பலையும், உலகமனப்பான்மையையும் குழிதோண்டிப் புதைக்கும் துரோகச் செயலைச் செய்தவர்களாவோம்.

M. X. கருணாரட்சம்.
கரவெட்டி.

“உலகமக்கள் யாவரும் ஒருவர் பெற்றமக்களே” என்ற தமிழரின் மேலான சிந்தனை, இப்பூவுலகு முழுமையும் தமிழரது தாயகமே என்ற பரந்த நோக்கிற்கு இட்டுச்செல்கிறது. இதனான திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு” என்ற விருதுவாக்குடன் குணதிசை தொடங்கி, குடதிசைவரை தமிழர் மரக்கலங்கள் விரிந்தகடலில் விரைந்து சென்றன. இன்றுதான் மேலை நாடுகளில் தமிழர் சென்று குடியேறினர் என்றில்லை, தமிழ் வாணிபரின் மயிவிறகும், மதகரித் தந்தமும், மரகதம் முத்துக்களும், மனங்கமழ் திரவியங்களும், தூரகிழக்கையும், எழில்மேற்கையும் வென்றுவிட்டன. தமிழ்த்தாய் நாட்டில் விளங்கிய நிலையான அரசுகளும், வளமான செல்வங்களும் தமிழரைச்சென்ற விடங்களில் நிலைக்கவேண்டிய

(38-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) திரைகடலோடியும்...

போக்கில் இவர்களுக்கான வெளி நாட்டு வேலைவாய்ப்புகள் குறைந்துசொண்டு செல்கின்றன. இவ்வாறு கடல் கடந்துசென்று வேறுநாடுகளில் அரசியல் தஞ்சம் கோரி நிற்கும் எம் இளைஞர்களுக்கும் அவர்களில் அகதிகளாக அடைக்கலம் கோரி நிற்போரையும் நாம் காணும்போது தமிழ் மக்களின் திரவியம் விடுபட்டு

கிடப்பதைக் காணக்கூடியதாக வுள்ளது. மறுபுறம் தமிழ்மக்களின் இரத்தத்தோடு ஊறியுள்ள பணஆசையும், பொருள்ஆசையும் அதற்காகத் திரைகடலோடிப் பிற நாடுகளுக்குச்செல்வதற்கான ஊக்கமும் குறைந்தபாடில்ல. இன்றும் எதிர்காலநம்பிக்கையை கையிலே பிடித்தவர்களாக பலர் திரைகடலோடிக்கொண்டே இருக்கின்றனர்

அவசியத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. எனினும் கடாரம்வரை சென்று வெற்றிக்கொடி நாட்டிய தமிழர் அங்கே தம்மை நிரந்தரக்குடி களாக்கிக்கொண்டமை மறுப்ப தற்கில்லை.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற பொன்மொழி படைத்த தமிழர் கலப்புத்திரு மண விடயத்திலும் பின்னிற்க வில்லை. அராபியக்குடியேற்றங்கள், ஆரியபடையெடுப்புகள், ஐரோப் பிய ஆக்கிரமிப்புகள் போன்ற வற்றின் எச்சங்களாக, முகமதிய, பாப்பன, பறங்கித்தமிழர்கள் இன்றும் தமிழ்க்குடிகளிடையே வாழ்வதைக் காண்கிறோம்.

மேலும் சர்வசமயச் சமரசக் கோட்பாடு தமிழரிடையே ஒரு சகஜ நிலையாகும். தமிழர்தம் பெரும்மதமான இந்துமதத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு தனி மதமென்றும் சொல்வதை விட ஒரு சமரசமதநெறியென்று கூறுவதே சாலப்பொருத்தமாகும்.

இன்று போக்குவரத்து சமூகத்தொடர்பு சாதனங்களின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியினால் உலகின் ஒருகோடியி லிருந்து மறுகோடிக்கிடையே யுள்ள தூரம் குறுகிவிட்டது எனக் கூறுகின்றனர். ஆனால் யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற தமிழர் தொன்மை நெறி இவ்வுலகின் பெருநிலப்பரப்பை

ஒரு சிறு கிராமமாகவே மாற்றி விட்டதெனலாம். இப்படியாக உலகத்தைச் சிறுக்க வைத்த தமிழரிடையே சிறுமைத்தன மான சாதிப்பாகு பாடுகளைக் காணும்போது கூனிக் குறுக வேண்டியிருக்கிறது. இங்கேமட் டும் யாவரும் கேளிர் என்ற உண்மை ஏன் கசக்கவேண்டும் என்பதை ஈழத்தமிழர் சிந்திக்க வேண்டும். இல்லையெனின் விடு தலை என்பது வெறும் கேலிக் கூத்தாகும். மேலும் இவ்வேளையில் விடுதலையைப்பெற்று விடும் எம்மினம் மற்ற இனத்தவர்கள் மட்டில் கொள்ளப்படுகின்ற உறவுபற்றியும் சிந்திக்கவேண் டும்.

“யாவரும் கேளிர்” என்ற உயர் சிந்தனை விரிவாக்கம் படைத்த எம்மிடையே சீதனப் பேய் தலைவிரித்தாடுவதையும் அஃது எம் உடன்பிறப்புக்களின் குருதியையும் வாழ்வையும் குடிப் பதையும் கண்டு வாளாவிருக் கிறோம். அதே வேளையின் கடந்த காலக் கசப்பனுபவங்களை மதத் தின் பெயரால் நிலைவுபடுத்திக் கொள்கிறோம். போர்த்துக்கேயர் களையும், சங்கிலியன் களையும் இந்த வேளையில் நிலைவு கூர்வ தும் யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்று பெருமை பாராட்டுவதும் முரண்பாடாகச் சில ருக்குத் தோற்றுவித்தல். எனவே சங்கம் வகுத்த உயர்நெறி இன் றும் தரவிட புதிய உலகம் படைப்போம்.

இன்சொல் எவர்க்கும் இனிக்கும் அமுது

இப்படியும் நடந்தது!

கண்டேன் திருத்தந்தையை

இப்புவியின் கோடானுகோடி கத்தோலிக்க மக்களின் அரச னாய், திருச்சபையின் தந்தை யாய், புனித நகராம் வத்திக் கானின் வெண் பொன் கொடியின் சீழ் கிழிந்துவின பிரதிநிதி யாய் ஆட்சி செலுத்தும் தலைவ ராம் திருத்தந்தை 2வது ஜோன் போல் அவர்களை என் கண்களால் கண்டேன். 1986 மார்ச் மாதம் 5ம் நாள் பாப்பரசரின் இந்திய விஜ யத்தின் 5-ம் நாள். அன்று அவ ரின் வருகையை ஒட்டி தமிழ் மணம் கமழும் தமிழ் நாட்டின் தலைநகராம் சென்னை மாநகரம் விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது.

எங்கு பார்த்தாலும் திருத் தந்தைக்கு வரவேற்புக் கூறும் சுவ ரொட்டிகளும் அவரின் திரு உரு வம் பதிந்த படங்களுமாக காட்சி அளித்தது. பாப்பரசர் வரும் பாதைகள் எல்லாம் பொது மக் கள் அவரைப் பார்ப்பதற்கு வசதி யாக கம்பங்கள் கட்டி, பந்தோ பஸ்த்துக்களும் பலப்படுத்தப்பட் டிருந்தன. நண்பகல் 11 மணி சென்னை நகரில் மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்தை அவரின் தனிப்பட்ட விமானம் வந்தடைந் தது. பிரமுகர்களின் வரவேற்

பைத் தொடர்ந்து அவரின் முதல் ஆசையை புனித தோமை யார் மனையில் அருளினார். தொடர்ந்து ராஜாஜி ஹோலில் பொது வரவேற்பு சென்னை நகர மேற்றிராணியாருடன் அவர் மனையில் மகிழ்போசனம்.

பிற்பகல் 3 மணிக்கு அவர் திருப்பலி நிறைவேற்றப்போகும் உலகப்பிரசித்தி பெற்ற மறீனா கடற்கரையில் திருத்தந்தையை என் கண்களால் காணப் பாக்கியம் கிடைத்தது. திருத் தந்தையை மிக மிக நெருங்கிப் பார்த்திடவேண்டும் என்ற ஆவல் குருக்கள் கன்னியர்கள் உட்பட எல்லோருக்குமே இருந்ததில் வியப்பில்லை. பிற்பகலில் நடை பெறவிருக்கும் திருப்பலியில் பங்கு பற்ற விசேஷ அனுமதிப்பத்தி ரத்தூன் இருந்த நானும் அருட் சகோதரிகள் சிலரும் காலையில் மறீனா கடற்கரைக்கு எங்கள் பங்குத் தந்தையுடன் வந்திருந் தோம். மறீனா கடற்கரையின் ஒரு புறம் கடல் மறுபுறம் பொது மக்கள். 2000 பேர் ஒரு சதுரக் கூட்டில் தங்குவதற்குரிய 50 சதுரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந் தது. இவற்றிற்கு ஊடாக திருத் தந்தையின் இரதம் வருவதற்கு

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

(தை-மாசி 1986)

சரியான விடைகள்

1	ச	ந்	தி	3	அ	ரி	து	4
ம			ல	மு	கு		ரோ	
ர்			ல்	க்			ண	
5	பொ			கா	ல	ன்		
7	வ	று	ரை	று				
8	சு	மை		பெ	பு			
11	க	ண்	டி	கை				

சரியான விடை

எழுதியவர்கள்:

1. T. குயின் சயிலா
யாழ்ப்பாணம்.

2. பூ. சுமதி.
யோகபுரம்.

பரிசுபெறுபவர்:

T. குயின் சயிலா
யாழ்ப்பாணம்.

வாசகர் போட்டி

புதிய உலகம் பங்குனி—சித்திரை இதழிலிருந்து பொருத்தமான விடைகளை எடுத்து நிரப்பி அனுப்பங்கள். நாம் தெரிந்துள்ள விடையைத் தரும் நற்பேராளருக்கு ரூ. 50/= பரிசாக வழங்கப்படும்.

பத்திரத்தை வெட்டித் தபால் அட்டையில் ஒட்டி அனுப்பவும்
முடிவு தேதி 15-5-1986

1. படைவீரர்களுக்கு இன்று இலங்கையில் விசேட மரியாதை வழங்கப்படும் காரணங்களில் ஒன்று

2. தமிழர் தம் தனித்துவம் மங்கி மறையச் செய்வதற்கு இன்று நிலவும் காரணங்களில் ஒன்று

3. இலங்கையிலிருந்து வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் புகுவோரின் நோக்கம்

தை, மாசி இலக்கிய மலரைச் சுவைத்தேன். வாழ்க்கைக்குரிய பல பிரயோசனமான அம்சங்கள் நிறைந்திருந்தன. இலேமறை காய்போல் இருக்கும் எழுத்தாளர்கள் இவ் இலக்கிய சஞ்சிகை மூலம் தமது திறமைகளை வெளிப் படையாகக் காட்டுகிறார்கள். இன்னும் பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிப் பலர் வாழ்வில் ஒளியாய்த் திகழ்ந்திட எனது வாழ்த்துக்கள்.

ஆ. அமுதா

“அன்ரனி அருள் வாசா”

மாரிசன்கடல்.

இளவாலை

இதழுக்கிதழ் புதுப் பொலிவுடனே எழில்கொள்கிறது புதிய உலகம். நாவண்ணனின் நெஞ்சின் அலைகள் அபாரம்; புதுமைப் பதில் புதிர் தான். புதிய உலகம் மாதமொரு முறை சுழன்றால் என்ன?

ரி. குயின் சைலா

ஸ்ரான்லி வீதி

யாழ்ப்பாணம்

புதிய உலகம் தை, மாசி சஞ்சிகையை வாசித்து பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அதில் நாவண்ணன் எழுதிய நெஞ்சின் அலைகள் அற்புதம். புதிய உலகம் பணிசிறக்க வாழ்த்துக்கள். நன்றி.

அ. ஞாள்ஸ் மொறூயஸ்

அரிப்புத்துறை

முருங்கன்

ஆசிரியர் எழுதும் எழுது பார்வையை உண்மையிலேயே முற்றாக ஆராய்ந்து எழுதுகின்றார். அவரின் எழுத்துப் பணி சிறக்கட்டும்.

உதயணனின் கொழு கொம்பு எனும் குறுநாவல் தேன்போன்று இனித்தது. கருத்து மோதல்கள் சிந்தைக்கு விருந்தாட்டும் சிறப்பம்சமாக இருக்கின்றது.

செல்வன்கள்

பொன். அசோக்குமார்

பொன். நந்தகுமார்

பொன். சீவகுமார்

ஆனந்தா ஸ்ரோர்ஸ்

அக்கராயன் குளம்

கிளிநொச்சி

புதிய உலகம் இதழ் படித்துச் சுவைத்தேன். நெஞ்சில் ஆழமாக ஊடுருவி நிலைத்து நிற்பது நாவண்ணனின் “நெஞ்சின் அலை 3.”

நிலாதமிழன் தாசனின் கவிதையும், கௌரிதாசனின் கவிதையும் இனிமையாகவும், எளியநடையிலும் அமைந்திருந்தன.

“கருத்து மோதல்” பகுதி பலரது எழுத்துப் பணிக்கு நல்ல தொருணன்றுகோலாக அமைந்து வருகின்றது.

வாழ்க தங்கள் பணிகள்!

த. விஜயகுமார்

பெரிய கல்லாறு-1

கல்லாறு (கி. மா.)

உங்கள் சஞ்சிகையில் வளர்ச்சி தெரிகிறது. ஆனால் சற்று கோழைத்தனமும் தெரிவதாகப் படுகிறது. ஆசிரியருரையில் உள்ள துணிவும் கம்பீரமும் கட்டுரை, கதை, கவிதைகளில் இல்லை.

செவ்வுதயன்
தை — மாசி 'புதிய உலகம்' படித்தேன். சமாதானத்தின் ஆண்டாகிய இவ்வாண்டின் முதல் மலர் போரும் சமாதானமும் சிறப்பிதழாக மலர்ந்தது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

கட்டுரைகள் அனைத்தும், மானிட உலகின் அழிவையும், அதிலிருந்து அவன் எப்படித் தப்பித் துக் கொள்ளமுடியும் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தின. கவிதைகளும் நன்று.

ஆசிரியர் புதுமையான வகையில் சமூகச் சீர்கேடுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

உதயன் அவர்களது குறுநாவல் வெகு பிரமாதம்.

செல்வி பற்றிமா ரோஸ்
அந்தோனிப்பிள்ளை
பி. டபிள்யூ. டி. வீதி
முல்லைத்தீவு

“எனியோரைத் தாழ்த்தி வலியோரை வாழ்த்தும் உலகு” எனும் கட்டுரை என்னுள்ளத்தில் இனிமையளித்தது.

அ. லாக் குருஸ்
யூடித் வாசா
வங்காலை

நாவண்ணனின் “கந்தை சொல்லும் கதை” இருட்டில் இருக்கும் நிகழ்ச்சிகளை தயங்காமல் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளது. அவருக்கு எனது மனங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

வினோதினி சின்னத்துரை
நாரந்தனை தெற்கு
ஊர்காவற்றுறை

ஆசானின் “எமது பார்வை” இளமையான உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொண்டது. கிறிஸ்துவின் போரினை விளக்கிட்ட அருள்பெண் அண்ணாவுக்குப் பாராட்டுக்கள்.

குறுநாவல் சிந்தனையைத் தூண்டியது. “நெஞ்சின் அலைகள்” நம் மாந்தர் ஒரு சிலரின் துர்ச் செயலைக் காட்டியது.

புதிர் போன்ற கருத்துமோதல் புத்துணர்வை ஊட்டியது.

R. ஜோசப் ஜெயகாந்தன்
டிலாசால் இல்லம்
மன்னார்

வாசகர் பெருக்கமும்
அபிமானிகள் ஊக்கமும்
எழுத்தாளர் ஆக்கமும்
நிறைவுடன் கிடைக்க
மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

‘சுதா’

நி. பாக்கியராஜா,
கன்னாட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

★ தன் வீட்டிற் சூனியம் இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு பணத்தைச் செலவிட்டு, அயலாரைப் பகைத்துத் தன் வாழ்வையும் சூனியமாக்குவோர்பற்றி உமது பதில் என்னவோ?

அவர்கள் இறைநம்பிக்கையும் பற்றுமற்றவர்கள். துரத்து பவனைக்கண்டு துரத்தார ஒடும் துணிவற்ற கோழைகள்.

சூனியம் தொடுப்பவர்க்கும் சூனியம் எடுப்பவர்க்கும் வாழ வழிகாட்டும் அறிவினர்கள்.

எதிலும் எவரிலும் எப்போதும் ஜியங்கொள்ளும் சந்தேகப்பிராணிகள்.

T. குயின்சமியா,
ஸ்ரான்லிவிதி. யாழ்ப்பாணம்.
★ சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பவன் யார்?

புதிய சாதனையை நிலைநாட்டப்போராரும் புத்திசாவி.

செல்வி பொன் ஜெயசக்தி
செல்வி பொன் மனோசக்தி
ஆனந்தா ஸ்ரோர்ஸ,

அக்கராயன்குளம்,
கிளிநொச்சி.

★ மலருக்கும் மனத்துக்குமுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் எவை?

ஒற்றுமை: இணைபிரியா உறவு
வேற்றுமை: உருவமும் அருவமும்

C. மேரிஸ்ரெலா சில்வா
கோவான்குளம், நாடாட்டான்.

★ அன்று யூத இனத்தின் மனிதனை வந்து பிறந்து வாழ்ந்து கிறிஸ்து இன்று ஈழத்தமிழினத்தில் மனிதனைப்பிறந்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்தால்..?

அன்று செய்தவற்றையே இன்றும் செய்வார்.

ஆ. அமுதா,

‘அன்ரனி அருள்வாசா’
மாரீசன்சுடல், இளவாலை.

★ இலங்கை இளைஞர்களின் பெரும்பான்மையோர் இறைவனை வெறுக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இறைவன்மூலம் தீர்வு கிடைப்பது நிச்சயம் ஆகுமா?

இறைவன் திட்டத்தை எவரும் அறியமுடியாது.

அடுத்த இதழுக்கு நீங்களும் எழுதுங்கள்

அறிவும் அழிவும் சிறப்பிதழ்

இறுதி நாள் 15-5-86

- ★ விரிந்த அறிவின் குறுகிய தோக்கு
- ★ அறிவு ஓர் உறவு
- ★ புரிந்துணர்வைப் புரிந்து கொள்ள மறுக்கும் உள்ளங்கள்
- ★ அறிவு ஒரு நாச சக்தி
- ★ விண்ணளாவிய அறிவும், விண்வெளிப்போரும்
- ★ விஞ்ஞான வளமும் கிராமிய அழிவும்
- ★ அணுபுகழும் மனித வதைபுகழும்
- ★ தொலைக்காட்சி, சினிமா, வாடொலி, பத்திரிகையும் நாமும்
- ★ மூளைசாலிகள் பிறந்த மண்ணிற்குப் பயன்படாததும்
- ★ ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது.

மேல் குறிப்பிடப்பட்ட தலைப்புகளுக்கு எதிர்மாறான தலைப்புகளிலும், மேற் குறிப்பிடப்படாத ஆனால் தொடர்புடைய தலைப்புக்களிலும் நீங்கள் எழுதலாம். பெயர், முகவரி இடப்பட்டு உரிமை கோரப்படும் ஆக்கங்களே பிரசுரத்துக்குத் தகுதியுடையவை.

புனித வள்ள சுத்தொலிக்க அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் — 1986